

No. 27986

**SWEDEN
and
SRI LANKA**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Colombo on 23 February 1983

Authentic texts: Swedish, Sinhalese and English.

Registered by Sweden on 25 March 1991.

**SUÈDE
et
SRI LANKA**

Convention teudaut à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Colombo le 23 février 1983

Textes authentiques : suédois, cinghalais et anglais.

Enregistrée par la Suède le 25 mars 1991.

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

AVTAL MELLAN KONUNGARIKET SVERIGES REGERING OCH DEMOKRATISKA SOCIALISTISKA REPUBLIKEN SRI LANKAS REGERING FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING OCH FÖRHINDRA SKATTEFLYKT BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH FÖRMÖGENHET

Konungariket Sveriges regering och Demokratiska Socialistiska Republiken Sri Lankas regering, som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som påförs för en avtalsslutande stats eller dess lokala myndigheters räkning, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:

a) I Sri Lanka:

1) Inkomstskatten, däri inbegripet den inkomstskatt som beräknas på omsättningen hos sådana företag som erhållit särskilt tillstånd av "Greater Colombo Economic Commission"; och

2) förmögenhetsskatten; (skatt av sådant slag benämns i det följande "lankesisk skatt").

b) I Sverige:

1) den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna;

2) utskiftningsskatten och ersättnings-skatten;

3) beviljningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;

4) kommunalskatten; och

5) den statliga förmögenhetsskatten (skatt av sådant slag benämns i det följande "svensk skatt").

4. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Sri Lanka" åsyftar Demokratiska Socialistiska Republiken Sri Lanka och inbegriper varje utanför Sri Lankas territorialvatten beläget område, vilket i överensstämmelse med internationell rätt enligt lagstiftningen i Sri Lanka rörande kontinentalsocietäer blivit eller herefter blir bestämt som ett område inom vilket Sri Lanka äger utöva sina rättigheter med avseende på havsbotten, dennas underlag och naturtillgångarna;

b) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sve-

rige enligt svensk lag och i överensstämmelse med internationell rätt äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskandet och utnyttjandet av naturtillgångarna på havsbotten eller i denna underlag:

c) "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Sri Lanka eller Sverige alltefter som sammanhanget kräver, och, då dessa uttryck används i geografisk betydelse, det territorium inom vilket ifrågavarande stats skattelagstiftning gäller;

d) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning:

e) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person:

f) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten:

g) "internationell trafik" åsyftar transport med fartyg eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat utom då fartyget eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten:

h) "medborgare" åsyftar:

1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat,

2) juridisk person och annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat:

i) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Sri Lanka: "The Commissioner-General of Inland Revenue".

2) i Sverige: Finansministern eller dennes befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet, ha den betydelse som uttrycket har enligt den avtalsslutande statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtals-

slutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestams hans hemvist på följande sätt:

a) Han anses ha hemvist i den stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel person, som inte är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

a) plats för företagsledning;

b) filial;

- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, olje- eller gaskalla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar:
- g) jordbruk eller plantage;
- h) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än sex månader;
- i) tillhandahållande av tjänster, häri inbegripna tjänster av konsulter, om sådan verksamhet bedrivs av företag genom anställda eller annan personal och verksamheten pågår inom landet under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger sex månader under en period av tolv månader.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring eller utställning av företaget tillhöriga varor;
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring eller utställning;
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;
- d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget;
- e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;
- f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

4. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för företag i den andra avtalsslutande staten — annan än sådan oberoende representant på vilken punkt 6 i denna artikel tillämpas — anses utgöra fast driftställe i den förstnämnda staten, om han har och i denna stat regelbundet använder fullmakt att sluta

avtal i företagets namn samt verksamheten inte begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses försäkringsbolag i en avtalsslutande stat — utom då fråga är om återförsäkring — ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, om bolaget uppbär premier inom denna andra stats territorium eller försäkrar där belägna risker genom person, som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 6 i denna artikel tillämpas.

6. Företag i en avtalsslutande stat anses inte ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet. När sådan representant bedriver sin verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för företagets räkning, anses han emellertid inte såsom sådan oberoende representant som avses i denna punkt. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i punkt 4 i denna artikel.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten

om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång, Fartyg, båtar och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 i denna artikel tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalslutande stat förvärvat, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del därav som är hänförlig till:

a) det fasta driftstället;

b) försäljning i denna andra stat av varor av samma eller liknande slag som de som säljs genom det fasta driftstället; eller

c) annan affärsverksamhet i denna andra stat av samma eller liknande slag som den som bedrivs genom det fasta driftstället.

Bestämmelserna i b) och c) ovan tillämpas inte om företaget visar, att sådan försäljning eller verksamhet inte är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten från där beläget fast driftställe hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel föranleder annat, i vardera avtalslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder begripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Avdrag medges emellertid inte för belopp som det fasta driftstället kan ha betalat till företagets huvudkontor eller annat företag tillhörigt kontor (om inte beloppen utgör ersättning för faktiska kostnader) i form av royalty, avgift eller annan liknande betalning för nyttjandet av patent eller annan rättighet, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller för företagsledning eller – utom i fråga om bankföretag – i form av ränta på kapital utlånat till det fasta driftstället. På samma sätt skall vid bestämmandet av fast driftställes inkomst inte beaktas belopp som det fasta driftstället debiterat företagets huvudkontor eller annat företag tillhörigt kontor (om inte beloppen utgör ersättning för faktiska kostnader) i form av royalty, avgift eller annan liknande betalning för nyttjandet av patent eller annan rättighet, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller företagsledning eller – utom i fråga om bankföretag – i form av ränta på kapital utlånat till företagets huvudkontor eller annat företag tillhörigt kontor.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe i en avtalslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel inte hindra att i denna avtalslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst anses inte hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter i denna artikel bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal. berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjö- och luftfart

1. Inkomst, som förvärvas av ett företag i en avtalsslutande stat genom användning av fartyg eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel får inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användning av fartyg i internationell trafik i den andra avtalsslutande staten, beskattas i båda avtalsslutande staterna enligt vardera statens lagstiftning. Vid beräkningen av skatten på sådan inkomst i den andra avtalsslutande staten gäller emellertid följande bestämmelser:

a) Inkomsten skall anses uppgå till ett be-
lopp som inte överstiger sex procent av den bruttointäkt som företaget erhållit på grund av befordran av passagerare eller gods som tagits ombord i denna andra stat:

b) den skatt som uttages på inkomsten i denna andra stat skall sättas ned med femtio procent.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas även på inkomst vilken företag, som använder fartyg eller luftfartyg i internationell trafik, förvärvar genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller i en internationell driftsorganisation.

4. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett fartyg, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn eller, om någon sådan hamn inte finns, i den avtalsslutande stat där fartygets redare har hemvist.

5. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas beträffande inkomst som förvärvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aero-transport (ABA), den svenske delägaren i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iaktas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då inkomst, för vilken ett företag i en avtalsslutande stat beskattats i denna stat, även inräknas i inkomsten för ett företag i den andra avtalsslutande staten och beskattas i överensstämmelse därmed i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i denna andra stat, om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall den förstnämnda staten genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten i denna stat. Vid sådan justering iaktas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp.

3. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist i skattehänseende behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas inte, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, från där beläget fast driftställe samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel är utdelning från bolag med hemvist i Sri Lanka till bolag med hemvist i Sverige undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lagstiftning, om båda bolagen hade varit svenska.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Rantan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till räntan, får skatten inte överstiga 10 procent av räntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall ranta som härrör från en avtalsslutande stat vara undantagen från beskattning i denna stat om:

a) Den som erlägger räntan är den avtalsslutande statens regering eller lokal myndighet i denna stat; eller

b) räntan betalas till den andra avtalsslutande statens regering, lokal myndighet i denna stat eller organ (inklusive kreditinstitut) som i sin helhet ägs av denna andra avtalsslutande stat eller av lokal myndighet i denna stat.

4. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper utfärdade av staten, inkomst av obligationer eller debentures, antingen dessa säkerställts genom in-teckning i fastighet eller inte och antingen dessa medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte, och inkomst av varje slags fordran samt all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

5. Bestämmelserna i punkterna 1–3 i denna artikel tillämpas inte, om den som har rätt till ranta har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken ranta härrör, från där beläget fast driftställe samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Räkta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är den staten själv, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband varmed den skuld uppkommit för vilken räntan betalas, och räntan belastar det fasta driftstället, anses dock räntan härröra från den stat där det fasta driftstället finns.

7. I fråga om sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person föranleder att räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan, om sådana förbindelser inte föreläggat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royalty får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till royalty, får skatten inte överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av betalning som mottas såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripen biograffilm eller inspelning på band för televisions- eller radioutsändning, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysning om er-

farenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas inte, om den som har rätt till royalty har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royalty härrör, från där beläget fast driftställe samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royalty betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är staten själv, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar royalty, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband varmed skyldigheten att betala royalty uppkommit, och royalty belastar det fasta driftstället, anses dock royalty härröra från den avtalsslutande stat där det fasta driftstället finns.

6. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royalty eller mellan dem båda och annan person föranleder att royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller upplysning för vilken royalty betalas, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royalty om sådana förbindelser inte föreläggat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall får överskjutande belopp beskattas enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en

avtalslutande stat har i den andra avtalslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget).

3. Vinst på grund av överlåtelse av fartyg eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana fartyg och luftfartyg beskattas endast i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av aktier och andelar i bolag får beskattas i den avtalslutande stat i vilken de utgivits.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1–4 i denna artikel beskattas endast i den avtalslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14

Offentlig tjänst

1. a) Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalslutande stat eller dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats eller myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalslutande staten, om arbetet utförs i denna andra stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och:

- 1) är medborgare i denna stat; eller
- 2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalslutande stat eller dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats eller dessa myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalslutande staten, om personen i fråga har hemvist i och är medborgare i denna andra stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning och pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalslutande stat eller dess lokala myndigheter.

Artikel 15

Enskild tjänst och fritt yrke

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 14, 16 och 18 föranleder annat får inkomst eller lön, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär genom utövande av fritt yrke eller på grund av anställning, beskattas i den andra avtalslutande staten endast om arbetet utförs i denna andra stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en period av tolv månader;

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av person som inte har hemvist i den andra staten; samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe som sådan person har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får inkomst av anställning ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik beskattas i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av anställning ombord på luftfartyg som används i internationell trafik av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), beskattas inkomsten endast i Sverige.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär i egenskap av styrelsemedlem i bolag med hemvist i den andra avtalslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 får inkomst, som person med hemvist i en

avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartist eller musiker eller av idrottsman, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten.

Artikel 18

Pensioner och livräntor

1. Varje slag av pension (med undantag av sådan pension som avses i artikel 14) och livränta får beskattas i den avtalsslutande stat från vilken den härrör.

2. Uttrycket "livränta" åsyftar ett fast ställt belopp, som utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pennisar eller penningars värde.

Artikel 19

Professorer och lärare

En professor eller lärare som vistas tillfälligt i en avtalsslutande stat under en tidrymd ej överstigande två år i syfte att bedriva undervisning eller forskning vid universitet eller annan undervisningsanstalt för högre studier och som har, eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, är befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten på ersättning för sådan undervisning eller forskning, under förutsättning att han är skattskyldig för ersättningen i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 20

Studierande

1. Studierande eller affärspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalss-

lutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

2. Studerande eller affärspraktikant, som anges i punkt 1 i denna artikel, skall dessutom under sådana studier eller sådan utbildning vara berättigad att i fråga om anslag, stipendier och anställningsinkomst, som inte omfattas av punkt 1 i denna artikel, erhålla samma skattebefrielse, skattelättnad eller avdrag vid beskattningen som medges person med hemvist i den stat där han vistas.

Artikel 21

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

3. Inkomst vilken inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som härrör från den andra avtalsslutande staten, får, utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel, beskattas även i denna andra stat.

Artikel 22

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i ett företags fasta driftställe, får beskattas i den avtalslutande stat där det fasta driftstället är beläget.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel, beskattas fartyg och luftfartyg som används i internationell trafik samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana fartyg och luftfartyg endast i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Andelar i bolag får beskattas i den avtalslutande stat där bolaget i fråga har hemvist. Denna bestämmelse tillämpas inte beträffande aktier som ägs av bolag så länge skatt inte utgår i Sri Lanka på sådana aktier.

5. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 23

Befrielse från dubbelbeskattning

1. Gällande lagstiftning i vardera avtalslutande staten skall alltjämt tillämpas vid beskattning av inkomst och förmögenhet i respektive avtalslutande stat, utom då annat uttryckligen föreskrivs i detta avtal. När inkomst eller förmögenhet är underkastad beskattning i båda avtalslutande staterna, undanröjs dubbelbeskattningen enligt följande punkter i denna artikel.

2. Beträffande Sri Lanka skall svensk skatt, vilken utgår på inkomst som härrör från Sverige eller på förmögenhet som innehas i Sverige, avräknas från lankesisk skatt som skall erläggas på inkomsten eller förmögenheten. Om sådan inkomst utgörs av utdelning från bolag med hemvist i Sverige till bolag med hemvist i Sri Lanka som innehar minst 25 procent av röstetalet av aktierna eller andelarna i det utdelande bolaget, beaktas vid avräkningen den svenska skatt som utgår på det utdelande bolagets vinst av vilken utdelningen betalas. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den lankesiska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på inkomsten eller förmögenheten i fråga.

3. Om person med hemvist i Sverige upp-
bär inkomst eller innehar förmögenhet, som

enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sri Lanka, skall Sverige, såvida inte fall föreligger som avses i punkt 4 i denna artikel eller i artikel 10 punkt 6,

a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Sri Lanka;

b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Sri Lanka.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst respektive den förmögenhet som får beskattas i Sri Lanka.

4. Om person med hemvist i Sverige upp-
bär inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i Sri Lanka, får Sverige inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från Sri Lanka eller den förmögenhet som innehas där.

5. I fall då lankesisk skatt på utdelning som avses i artikel 10 punkt 2 eller på ränta som avses i artikel 11 nedsatts enligt sådan lankesisk investeringsfrämjande skattelagstiftning med syfte att främja ekonomisk utveckling i Sri Lanka som är i kraft vid tiden för undertecknandet av detta avtal eller som senare kan komma att införas såsom ändring av eller tillägg till existerande lagstiftning, anses vid tillämpningen av punkt 3 i denna artikel lankesisk skatt ha erlagts efter en skattesats av 15 procent i fråga om sådan utdelning och efter en skattesats av 10 procent i fråga om sådan ränta.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas i fråga om de första tio åren för vilka detta avtal tillämpas. De behöriga myndigheterna skall överlägga med varandra i syfte att bestämma, om denna tidrymd skall utsträckas.

Artikel 24

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 7 eller artikel 12 punkt 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller

mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastad.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 25

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person gör gällande att en avtalsslutande stat eller båda staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra en mot bestämmelserna i detta avtal stridande beskattning, kan han — utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning — framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 24 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

Saken skall framläggas inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal.

2. Om denna behöriga myndighet finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot detta avtal. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.

Artikel 26

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet, i den mån beskattningen på grund av denna lagstiftning inte strider mot avtalet, och särskilt upplysningar för att förhindra bedrägeri eller skatteflykt beträffande sådana skatter. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en avtalslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av detta avtal eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel anses inte medföra skyldighet för en avtalslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna stat eller i den andra avtalslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftningen eller sedvanlig administrativ praxis i denna stat eller i den andra avtalslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja afärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat forfaringsätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 27

Diplomatiska företrädare och konsulära tjänstemän

Bestämmelserna i detta avtal beror inte de privilegier i beskattningshänseende som en-

ligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska företrädare eller konsulära tjänstemän.

Artikel 28

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft den dag då de båda avtalslutande staternas regeringar meddelat varandra att erforderliga konstitutionella åtgärder vidtagits för att avtalet skall träda i kraft och dess bestämmelser tillämpas:

a) i Sri Lanka:

1) Beträffande inkomst, som förvarvas den 1 april kalenderåret närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, och

2) beträffande förmögenhet, som taxeras den 1 april andra kalenderåret närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

b) i Sverige:

1) Beträffande inkomst, som förvarvas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, och

2) beträffande förmögenhet, som taxeras den 1 januari andra kalenderåret närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

2. Det mellan Kungl. svenska regeringen och Ceylons regering den 18 maj 1957 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande inkomstskatter upphör att gälla och dess bestämmelser skall inte längre tillämpas beträffande de inkomstskatter på vilka förvarande avtal tillämpas enligt bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 29

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft utan tidsbegränsning men envar av de avtalslutande staterna kan — senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år från den dag då avtalet trädde i kraft — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalslutande staten.

I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

a) I Sri Lanka:

1) Beträffande inkomst, som förvärvas den 1 april kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, och

2) beträffande förmögenhet, som taxeras den 1 april andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

b) I Sverige:

1) Beträffande inkomst, som förvärvas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedd eller senare, och

2) beträffande förmögenhet, som taxeras den 1 januari andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Colombo den 23 februari 1983 i två exemplar, på svenska, sinhala och engelska språken, vilka texter alla äger lika vitsord. Vid tvist om tolkningen äger den engelska texten företräde.

För Konungariket Sveriges regering:

J. TRANAEUS

För Demokratiska Socialistiska Republiken Sri Lankas regering:

JOHN A. R. FELIX

[SINHALESE TEXT — TEXTE CINGHALAIS]

ද්විතීව බදු අයකිරීම වැළැක්වීමද
ආදායම් සහ ප්‍රාග්ධනය මත වූ
බදු සම්බන්ධයෙන් බදු කොහොට්ටා
මග හැරීම වැළැක්වීමද සඳහා

ස්විඩන් රාජධානියේ ආණ්ඩුවේ
ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුවේ
අතර ඇති කරගත් ගිවිසුමයි.

ස්විඩන් රාජධානියේ ආණ්ඩුවේ
ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුවේ
ද්විතීව බදු අයකිරීම වැළැක්වීමද
ආදායම් සහ ප්‍රාග්ධනය මත වූ
බදු කොහොට්ටා මගහැරීම වැළැක්වීමද

සඳහා

ගිවිසුමක් ඇතිකරගැනීමේ අභිලාෂයෙන්
යට දක්වෙන අයුරින් ගිවිසගෙන ඇත.

1 වන වගන්තිය
පුද්ගල විෂය පිටුව

ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් එකතුවෙන් හෝ දෙකෙහිම වාසිකයන් වන තැනැත්තන්
කෙරෙහි මෙම ගිවිසුම අදාළ විය යුතුය.

2 වන වගන්තිය
ආචරණය වන බදු

- 1. එක් එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යය හෝ එහි ප්‍රාදේශීය බල ප්‍රදානයක් වෙනුවෙන් ආදායම් සහ ප්‍රාග්ධනය මත පනවනු ලබන්නාවූ බදුවලට, ඒවා අය කරන ආකාරය නොසලකා, මෙම ගිවිසුම් අදාළ විය යුතුය.
- 2. වංචල හෝ නිශ්චල දේපළ අත්පතු කිරීමෙන් ලබන ලාභ මත වන බදුද එලෙසට ප්‍රාග්ධනයෙහි අභය වැඩිවීම මත වන බදුද ඇතුළුව, උමු ආදායම් මත හෝ උමු ප්‍රාග්ධනය මත හෝ ආදායම් හෝ ප්‍රාග්ධන මූලයන් මත පනවනු ලබන්නාවූ බදු, ආදායම් සහ ප්‍රාග්ධනය මත වන බදු වශයෙන් සැලකිය යුතුය.
- 3. මෙම ගිවිසුම අදාළ වන දැනට පවතින බදු වන්නේ;

(අ) ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී:

(1) මහ කොළඹ ආර්ථික කොටසට මහින් බලපත්‍ර දෙන ලද ව්‍යවසායනික පිරිවැවුම මත පදනම්වූ ආදායම් බද්ද ඇතුළුව ආදායම් බදු;

(11) වන බද්ද;

(මෙහි මින් පදනම මේවා " ශ්‍රී ලංකා බද්ද" වශයෙන් සඳහන් කරනු ලැබේ.)

(ආ) ස්විට්සර්ලන්තයේදී:

(1) නාවිකයන්ගේ බද්ද සහ "කුපන" බද්ද ඇතුළුව, රාජ්‍ය ආදායම් බද්ද;

(11) සමාගම්වලට බෙදා හරිනු ලබන ලාභ මත වන බද්ද සහ සමාගම කොටස් ප්‍රාග්ධනය අනුකිරීම හෝ භන්ඩ බේරා වසා දැමීම සම්බන්ධයෙන් බෙදාහැරීම මත වන බද්ද;

(111) මහරන විනෝද ශිල්පීන් මත වන බද්ද;

(1v) පොදු ආදායම් බද්ද; සහ

(v) රාජ්‍ය ප්‍රාග්ධන බද්ද.

(ලෙහි චිත්ත චතුරව "ස්වච්ඡා බද්ද" යනුවෙන් හැඳින්වේ)

4. දැනටත් ක්‍රියාත්මකව පවත්නා බදු වලට අමතරව හෝ ඒ වෙනුවට ලෙම ඕවිසුමට අස්සත් කළ පසු, පනවනු ලබන්නාවූ අනන්‍යවූ හෝ ඊළඟ වශයෙන් පවත්නා වූ යම් බදු සම්බන්ධයෙන්ද ලෙම ඕවිසුම අදාළ විය යුතුය. ස්වච්ඡා බදු අය කිරීමේ කිසි සම්බන්ධයෙන් යම් වැදගත් වෙනස් කිරීම් කිසිවක් සිදු කර තිබේ නම් ඕවිසුමකර රාජ්‍යයන්හි කිසි බලධාරීන් එකිනෙකා වෙත ඒ බව දැනුම් දිය යුතුය.

3 වන වගන්තිය
පොදු අර්ථ නිරූපණ

1. පද සම්බන්ධය අනුව වෙනස් අන්දමකට පේරුම් ගතයුතු වුවහොත් ඒ සඳහා ලෙම ඕවිසුමෙහි :-

(අ) " ශ්‍රී ලංකාව" යන පදයෙන්, ජාත්‍යන්තර කිසියම් අනුකූලව මහාද්විපික නවකය සම්බන්ධයෙන් වන ශ්‍රී ලංකාවේ කිසි යටතේ, ඊළඟ පතුල හා යටිපස සහ ස්වාභාවික සම්පත් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කළහැකි ප්‍රදේශයක් වශයෙන් නම් කරනු ලැබ ඇති හෝ චිත්ත චතුරව නම් කරනු ලැබිය හැකි, ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය ඊළඟින් පිටත පිහිටා ඇති ස්ථාන ප්‍රදේශයන් ඇතුළුව, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජය අදහස් කෙරේ;

(ආ) "ස්වච්ඡා" යන පදයෙන් ස්වච්ඡා රාජධානිය සහ ස්වච්ඡායේ දේශීය ඊළඟින් පිටත පිහිටා ඇති ස්වච්ඡායේ දේශීය කිසිය - යටතේ සහ ජාත්‍යන්තර කිසියම් අනුකූලව, ඊළඟ පතුල වන හෝ යටි පසෙහි ස්වාභාවික සම්පත් ඉවේසනය සහ ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ස්වච්ඡායේ අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කළහැකි ස්ථාන ප්‍රදේශයන් ඇතුළත් වේ;

(ඇ) " ඕවිසුමකර රාජ්‍යය" සහ " අනෙක් ඕවිසුමකර රාජ්‍යය" යන පාර්චලිත් අදහස් කෙරෙන්නේ, පද සම්බන්ධය අනුව අවශ්‍ය

වන පරිදි ශ්‍රී ලංකාව හෝ ස්විඩනය වන අතර, භූගෝලීය අර්ථයකින් භාවිතා කර ඇති විට, අදාළ රාජ්‍යයේ බදු නීතිය බලපවත්නා ප්‍රදේශය වේ;

(ඇ) " තැනැත්තා " යන පදයට යම් පුද්ගලයෙකු, සමාගමක් සහ වෙනත් යම් පුද්ගල චේතනාවක් ඇතුළත් වේ;

(ඈ) සමාගම යන පදයෙන්, යම් සාධාරණ චේතනාවක් හෝ බදු කාර්ය සඳහා සාධාරණ චේතනාවක් ලෙස සලකනු ලබන සීමාවේ ආයතනයක් අදහස් කෙරේ;

(ඊ) " එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසාය " සහ " අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ ව්‍යවසාය " යන සාධාරණ පිළිවෙලින් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු විසින් කරගෙන යනු ලබන ව්‍යවසායක් සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු විසින් කරගෙන යනු ලබන ව්‍යවසායක් අදහස් කෙරේ;

(උ) " රාජ්‍යන්තර ගමනාගමනය " යන පදයෙන් එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ස්වකීය ක්‍රියාශීලී කලමනාකරණය පිහිටි ව්‍යවසායක් මගින් වෙහෙසවනු ලබන තැවත් හෝ ඉවත්යානයක් මගින්, එම තැව හෝ ඉවත්යානය අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ ස්වකීය අතර පවත්නා ක්‍රියාත්මක කරන අවස්ථාවලදී හැර, කරනු ලබන සීමාවේ ප්‍රවාහනයක් අදහස් කෙරේ;

(ඌ) " රචවැසියා " යන පදයෙන්—

(1) ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක රචවැසියාව සිටිව ඇති සියළුම පුද්ගලයන්;

(11) ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක බලපැවැත්වෙන නීතිය මගින් ස්වකීය නෛතික තත්ත්වය ලබන සියළුම නෛතික තැනැත්තන්, භවුල් ව්‍යාපාරයන් සහ සාමාන්‍යයන්ද අදහස් කෙරේ;

(ඹ) " නිසි බලධාරියා " යන පදයෙන් —

(1) ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් දේශීය ආදායම් කොමසාරිස් ජනරාල්වරයා අදහස් කෙරේ;

(11) ස්වීඩනය සම්බන්ධයෙන් අයවැය පිළිබඳ ඇමරිකාවරයා හෝ ඔහුගේ බලය ලත් නියෝජිතයා අදහස් කෙරේ.

2. ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් විසින් වෙම ගිවිසුම අදාළ කරවීම සම්බන්ධයෙන් එහි අර්ථකිරීපනය කර නැති නිකවී හෝ පදයක්, පද සම්බන්ධය අනුව වෙනස් අයුරකින් සේරුවී ගතයුතු වුවහොත් විය, වෙම ගිවිසුමෙහි විෂය වන බදු සම්බන්ධයෙන් එම ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ කිසි යටතේ එකී පදය දරන අර්ථයට දැරිය යුතුය.

4 වන වගන්තිය

බදු කාර්ය සඳහා වගකිය

1. වෙම ගිවිසුමෙහි කාර්ය සඳහා " ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිකයා " යන පදයෙන් එම රාජ්‍යයේ කිසිය යටතේ, ස්වකීය නිගත වාසය, වාසස්ථානය , සලකනාකරණ ස්ථානය හෝ එවැනි ස්වභාවයක් දරණ වෙනත් ස්ථාන පදනමක් හේතුකොටගෙන එම රාජ්‍යය තුළ, බදු අයකිරීමට යටත් වන ස්ථාන තැනැත්තෙකු අදහස් කෙරේ. නමුත් එම රාජ්‍යයේ ඇති ප්‍රභවයන්ගෙන් ලැබෙන ආදායම හෝ එහි පිහිටි ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් පවත්නා එම රාජ්‍යයේදී බද්දට යටත්වන යම් තැනැත්තෙක් වෙම පදයට ඇතුළත් නොවේ.

2. වෙම වගන්තියේ (1) වන ඡේදයේ විධිවිධාන හේතුකොටගෙන යම් පුද්ගලයෙකු ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ දෙනෙහිම වාසිකයකු වනකල්හි, ඔහු පිළිබඳ තත්ත්වය පහත දක්වා ඇති අයුරු පිරිණය කළ යුතුය :-

(අ) ඔහුට ස්වකීය වාසියක් පිබෙන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු ලෙස ඔහු සලකනු ලැබිය යුතුය; ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ දෙනෙහිම ඔහුට ස්ථිර නිවාසයක් පිබෙනකී ඔහු සමඟ වඩා සවිප පෞද්ගලික හා ආර්ථික සම්බන්ධතා දරණ (ඔහුගේ ඉතා වැදගත් සම්බන්ධතාවල සේනද්‍රස්ථානය වූ) ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු ලෙස ඔහු සලකනු ලැබිය යුතුය;

(ආ) ඔහුගේ ඉතා වැදගත් සම්බන්ධතාවල සේනද්‍රස්ථානය වූ ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යය නිගමනය කළ නොහැකි නම්, හෝ එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයකවත් ඔහුට ස්ථිර උපයෝජනය

නිවසක් නොතිබේ නම් ඔහුට පුරුදු වාසස්ථානයක් පිබෙහ
ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු ලෙස ඔහු සලකනු ලැබිය
යුතුය;

(ඇ) ඔහුට ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයක් දෙකෙහිම පුරුදු වාසස්ථානයක්
පිබේ නම් හෝ, ඉන් එකකවත් එවැන්නක් නොතිබේ නම් හෝ
ඔහු රචවැසියකු වන ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු ලෙස
ඔහු සලකනු ලැබිය යුතුය;

(ඈ) ඔහු ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයක් දෙකෙහිම රචවැසියකු වේ නම්
හෝ ඉන් එකකවත් රචවැසියකු නොවේ නම් හෝ ඕවිසුම්කාර
රාජ්‍යයන්හි කිසි බලධාරීන් වෙත ප්‍රශ්නය අනෙකුත් එකඟත්වයෙන්
නිරන්තරය කර හෙ යුතුය.

3. වෙම වගන්තියේ (1) වැනි ඡේදයේ විධිවිධාන හේතුකොටගෙන,
පුද්ගලයෙකු නොවන යම් තැනැත්තෙකු ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයක් දෙකෙහිම වාසික වේ
නම්, එවිට එය සිය ප්‍රියාශීලී කලමනාකරණ ස්ථානය පිහිටි ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි
වාසිකයකු ලෙස සලකනු ලැබිය යුතුය.

5 වන වගන්තිය
ස්ථීර ආයතනය

1. වෙම ඕවිසුමෙහි කාර්ය සඳහා "ස්ථීර ආයතනය" යන පාරිසේන ව්‍යවසායෙහි
ව්‍යාපාරික කටයුතු ට්‍රිඵ්ටිස්ව හෝ අඩ වශයෙන් හෝ කරගෙන යනු ලබන ස්ථීර
ව්‍යාපාරික ස්ථානයක් අදහස් කෙරේ.

2. " ස්ථීර ආයතනය" යන පාරිසව -

- (අ) කලමනාකරණ ස්ථානයක් ;
- (ආ) ශාඛාවක් ;
- (ඇ) කාර්යාලයක් ;
- (ඈ) කාර්යාලශාලාවක් ;
- (ඉ) වැඩපොළක් ;
- (ඊ) පසලක්, කෙල් හෝ ශාස් ආකරයක්, ගල්වලක් හෝ ස්වභාවික
සමාජ විස්සාරණය කරන වෙනත් ස්ථානයක් ;

- (උ) ක්ෂිපාර්මිත හෝ සත්වශාලක භෞතිපලය හෝ වැවිල්ලක්;
- (ඌ) මාස හයකට වඩා වැඩි කාලයක් පවතින ගොඩනැගිලි වැඩබිම්ම ඉදිකිරීමක් හෝ එකලස් කිරීමේ ව්‍යාපෘතියක්;
- (එ) යම් ව්‍යවසායක් විසින් සේවයෙහි යොදවන ලද සේවකයන් හෝ වෙනත් සේවක වර්ගයකින්, උපදේශණයක සේවාවන්ද ඇතුළුව, සේවාවන් සැපයීම, සීමාව මාස දොළහක කාලසීමාවක් ඇතුළත එකතුව මාස හයකට වැඩි කාලසීමාවක් හෝ කාලසීමා කොටස් වල පවත්වාගෙන යන විට එම ස්වභාවයේ කටයුතු; විශේෂයෙන් ඇතුළත් විය යුතුය.

3. මෙම වගන්තියේ කලින් සඳහන් විධිවිධානයන්හි දැමූ සඳහන් වුවද, "ස්ථිර ආයතනය" යන පාඨයට:-

- (අ) ව්‍යවසායව අයිති බඩු හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය ගබඩාකිරීමේ, ප්‍රදර්ශනය කිරීමේ කාර්ය සඳහාම පමණක් පහසුකම් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම;
- (ආ) ගබඩා කිරීමේ හෝ ප්‍රදර්ශනය කිරීමේ කාර්යය සඳහා පමණක්ම ව්‍යවසායව අයිති බඩු හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය කොහෙයින් පවත්වාගෙන යාම;
- (ඇ) වෙනත් ව්‍යවසායක් විසින් සකස් කරනු ලැබීමේ කාර්යය සඳහා පමණක්ම ව්‍යවසායව අයිති බඩු හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය කොහෙයින් පවත්වාගෙන යාම;
- (ඈ) ව්‍යවසාය සඳහා බඩු හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය මිලයට ගැනීමේ හෝ කොරතුරු රැස්කිරීමේ කාර්යය සඳහාම පමණක් ස්ථිර ව්‍යාපාරික ස්ථානයක් පවත්වාගෙන යාම;
- (ඉ) ව්‍යවසාය සඳහා ප්‍රාරම්භය හෝ සහායක ස්වභාවයක් ගන්නා වෙනත් යම් කටයුත්තක් පවත්වාගෙන යාමේ කාර්යය සඳහා පමණක්ම ස්ථිර ව්‍යාපාරික ස්ථානයක් පවත්වාගෙන යාම;
- (ඊ) (අ) සිට (ඉ) දක්වා වන අතුරු ඡේදවල සඳහන් කටයුතුවල යම් සාකච්ඡාවක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇතිවන ස්ථිර ව්‍යාපාරික ස්ථානයේ සමස්ත ක්‍රියාකාරීත්වයට ප්‍රාරම්භය හෝ සහායක ස්වභාවයක් ගන්නේ නම්, එවැනි යම් සාකච්ඡාවක් සඳහා පමණක්ම ස්ථිර ව්‍යාපාරික ස්ථානයක් පවත්වාගෙන යාම;

ඇතුළත් නොවන ලෙස සැලකිය යුතුය.

4. මෙම වගන්තියේ (6) වන ඡේදයේ විධිවිධාන අදාළ වන්නාවූ ස්වාධීන තත්ත්වයක් දරන නියෝජිතයෙකු හැර, එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක තැනැත්තෙකු අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේ ව්‍යවසායක් වෙනුවෙන් කටයුතු කරන තැනැත්තකු සිත්‍රයේ කටයුතු ව්‍යවසාය සඳහා බඩු හෝ වෙනු ද්‍රව්‍ය ඵලයට ගැනීමට සීමා වෙතොත් එය, පළමුව සඳහන් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේදී ව්‍යවසාය නමින් කොන්ත්‍රාත්තූ අන්තර් කිරීමේ බලයක් සිත්‍රට තිබේ නම් සහ පුරුද්දක් වශයෙන් පාවිච්චි කරයි නම් එම ව්‍යවසාය පළමුව සඳහන් රාජ්‍යයේ ස්ථිර ආයතනයක් ලෙස සැලකිය යුතුය.

5. මෙම වගන්තියේ පෙරාතූ විධිවිධානයන්හි තුට්ක් සඳහන් වුවද ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක රක්ෂණ ව්‍යවසායක්, ඉතිරිත්තය සම්බන්ධයෙන් හැර, මෙම වගන්තියේ (6) ඡේදය අදාළ වන ස්වාධීන තත්ත්වයක අනු නියෝජිතයකු හැර වෙනත් තැනැත්තකු මගින්, අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේ දේශසෙහි වාරවුදල් එකතුකරයි සහ එහි පිහිටි අන්තරායන් රක්ෂණ කරයි නම්, එයට එම අනෙක් රාජ්‍යයේ ස්ථිර ආයතනයක් පිබේසයි සැලකිය යුතුය.

6. එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක යම් ව්‍යවසායක්, තැරවිකාරයෙකු, සාමාන්‍ය කොමස් නියෝජිතයෙකු හෝ නිදහස් තත්ත්වයක් දරන වෙනත් යම් නියෝජිතයකු ස්වකීය සාමාන්‍ය ව්‍යාපාරික කටයුතු කරගෙන යාලේදී එවැනි පුද්ගලයන් මගින් තම ව්‍යාපාරික කටයුතු පවත්වාගෙන යාම පමණක් හේතුකොට ගෙන එයට අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේ ස්ථිර ආයතනයක් පිබේසයි සලකනු නොලැබිය යුතුය. කෙසේ වුවද, එවැනි නියෝජිතයකුගේ කටයුතු සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ එම ව්‍යවසාය වෙනුවෙන්ම වෙන් කර ඇතිවිට මෙම ඡේදයේ අර්ථය අනුව ස්වාධීන තත්ත්වයේ නියෝජිතයකු ලෙස සිත්‍ර සලකනු නොලැබේ. එවැනි අවස්ථාවකදී මෙම වගන්තියේ (4) වැනි ඡේදයේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතුය.

7. එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු වන සමාගමක්, අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු වන හෝ (ස්ථිර ආයතනයක් මගින් හෝ වෙනත් අයුරකින්) එම අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයෙහි ව්‍යාපාරික කටයුතු කරගෙන යන සමාගමක් විසින් පාලනය කිරීම හෝ විසින් පාලනය වනු ලැබීම යන තරුණු නිසාම සමාගම් දෙකෙක් එකක්වත් අනෙකෙහි ස්ථිර ආයතනයක් බවට පත් නොවේ.

6 වන වගන්තිය
නිශ්චල දේපලින් ලැබෙන ආදායම

1. එක් ශීඝ්‍රචිකාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු විසින් අනෙක් ශීඝ්‍රචිකාර රාජ්‍යයෙහි පිහිටි නිශ්චල දේපලින් (කෘෂිකර්මයෙන් හෝ වන කටයුතුන්ගෙන් ලැබෙන ආදායම ඇතුළුව) උපදවනු ලබන ආදායමෙන් එම අනෙක් රාජ්‍යයේදී බදු අය කළ හැක.
2. " නිශ්චල දේපල" යන පාඨයට, එම දේපොල පිහිටි ශීඝ්‍රචිකාර රාජ්‍යයෙහි පවත්නා නීතිය යටතේ එහි අර්ථය ලැබිය යුතුය. කෙසේ වුවද, " නිශ්චල දේපල" යන පාඨයට, නිශ්චල දේපලවලට අනුබද්ධ දේපල, පෞද්ගල සම්පත්, සහ කෘෂිකර්මාන්තයේ සහ වන කටයුතුන්ගේ භාවිතයට ගන්නා උපකරණ, ඉඩම් දේපල සම්බන්ධයෙන් පොදු නීතියේ විධිවිධාන අදාළ වන අයිතිවාසිකම්, නිශ්චල දේපලවල එල භුක්තිය සහ බහිර නිධි, ප්‍රභවයන් සහ වෙනත් ස්වාභාවික සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම හෝ ප්‍රයෝජනයට ගැනීමේ අයිතිවාසිකම් සඳහා ප්‍රතිස්ථාපනය වශයෙන් වාටල හෝ ස්ථිර ගෙවීම් අයිතිවාසිකම් ඇතුළත් විය යුතුය; නැව්, බෝට්ටු සහ ඉවත්යානා නිශ්චල දේපල ලෙස නොසැලකිය යුතුය.
3. මෙම වගන්තියේ (1) වන ඡේදයේ විධිවිධාන නිශ්චල දේපල කෙලින්ම ප්‍රයෝජනයට ගැනීමෙන්, කුලියට දීමෙන් හෝ වෙනත් ජීනෑම ආකාරයකින් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමෙන් ලැබෙන ආදායමට අදාළ විය යුතුය.
4. මෙම වගන්තියේ (1) වැනි සහ (3) වැනි ඡේදවල විධිවිධානයන්, ව්‍යාපාරයක නිශ්චල දේපලින් ලැබෙන ආදායමට සහ වත්කම් සේවාවන් ඉටුකිරීම සඳහා පාවිච්චි කළ නිශ්චල දේපලින් ලැබෙන ආදායමටද අදාළ විය යුතුය.

7 වන වගන්තිය
ව්‍යාපාර ලාභ

1. එක් ශීඝ්‍රචිකාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් අනෙක් ශීඝ්‍රචිකාර රාජ්‍යයෙහි පිහිටි ස්ථිර ආයතනයක් මගින් අනෙක් ශීඝ්‍රචිකාර රාජ්‍යයෙහි ස්වකීය ව්‍යාපාරික කටයුතු පවත්වාගෙන යාමෙන් නම් විය, එම ව්‍යවසායෙහි ලාභ, බද්දට යටත් කළයුතු වන්නේ

එකී ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයෙහිදී පවතී. එම ව්‍යවසාය ඉහත සියන ලද පරිදි ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යන්නේ නම්, ව්‍යවසායේ ලාභවලින් අනෙක් රාජ්‍යයෙහිදී බදු අයකිරීමට හැකි වන නමුත්, එසේ බදු අය කරනු ලැබිය හැක්කේ -

- (අ) එම ස්ථීර ආයතනයට,
- (ආ) එම ස්ථීර ආයතනය මගින් විකුණනු ලබන්නාක් වෙන්, එහෙම හෝ සමාන වර්ගයේ බඩු හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය, එම අනෙක් රාජ්‍යයේදී විකිණීම්වලට, හෝ
- (ඇ) එම ස්ථීර ආයතනය මගින් ක්‍රියාත්මක වන පරිදි එහෙම වර්ගයේ හෝ සමාන වර්ගයේ බඩු හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය එම අනෙක් රාජ්‍යයේදී විකිණීම්වලට ආරෝපණය කළහැකි ලාභ ප්‍රමාණයෙන් පවතී. එවැනි විකිණීම් හෝ කටයුතු, එම ස්ථීර ආයතනයට ආරෝපණය නොවන්නේයැයි එම ව්‍යවසාය සපුරා කරන්නේ නම් ඉහත (ආ) සහ (ඇ) යන අතුරු ඡේදවල විධිවිධාන අදාළ නොවිය යුතුය.

2. වෙම වගන්තියේ (3) වන ඡේදයේ විධිවිධානවලට යටත්ව, එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයෙහි පිහිටි ස්ථීර ආයතනයක් මගින් එකී අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයෙහි ස්වකීය ව්‍යාපාරික කටයුතු පවත්වාගෙන යන අවස්ථාවකදී එම ස්ථීර ආයතනය, එය ස්ථීර ආයතනයක් වන්නේ කුමන ව්‍යවසායක් සමඟද, එම ව්‍යවසාය සමඟ එම පොත්දේසිම හෝ එබඳු පොත්දේසි යටතේ එම කටයුතුවලට හෝ එබඳු කටයුතුවල නිරතවන වෙනම හා වෙනස් ව්‍යවසායක් වූයේ නම් ඊට ලැබෙනැයි අපේක්ෂා කළහැකි ලාභ එම ස්ථීර ආයතනයට ලැබුණු ලෙස එක් එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේදී සලකනු ලැබිය යුතුය.

3. ස්ථීර ආයතනයකට අයත් ලාභ නිර්ණය කිරීමේදී, ස්ථීර ආයතනය පිහිටි රාජ්‍යයෙහි හෝ වෙනස්ව ස්ථානයක හෝ වේවා වැනි කරන ලද විධානය සහ ආචාරය පාලන වියදම්ද ඇතුළුව, ස්ථීර ආයතනයේ කාර්යයන් සඳහා දරන ලද ව්‍යවසායේ වියදම් අඩුකිරීම වශයෙන් ඉඩ දිය යුතුය. කෙසේ වුවද එම ස්ථීර ආයතනය මගින් පුරස්කාර වශයෙන් හෝ ආස්තු හෝ පේටන්ට් බලපත්‍ර හෝ වෙනත් අයිතිවාසිකම් භාවිතා කිරීම වෙනුවෙන් ගෙවනු ලබන වෙනත් සමාන ගෙවීම් හෝ ඉටු කරන ලද විශේෂිත සේවාවන් හෝ සලකනාකරණ සඳහා කොටස් වූදල් ටැක්සියන් හෝ බැංකු ව්‍යවසායන් සම්බන්ධයෙන් හැර එම ස්ථීර ආයතනයට ණය වශයෙන් දෙනු ලැබූවාට වූදලකට ගෙවන පොලීය වශයෙන් හෝ ව්‍යවසායේ ප්‍රධාන

තාර්කයාව හෝ එවැනි වෙනත් තාර්කයාව ගෙවනු ලැබුවාවූ යම් ප්‍රදේශයක් (සහ වියදම් ආපසු ගෙවීම් වැනි දේ හැර) සම්බන්ධයෙන් එවැනි අඩු කිරීමකට ඉඩ නොදිය යුතුය. එසේම ස්ථිර ආයතනයක ලාභ තීරණ කිරීමේදී (සහ වියදම් ආපසු ගෙවීම් වැනි දේ හැර) එම ස්ථිර ආයතනය මගින්, පුරස්කාර, ආදායම් හෝ සේවකවරුන් බලපත්‍ර හෝ වෙනත් අයිතිවාසිකම් පවත්වා ගැනීම වෙනුවෙන් වෙනත් සමාන ගැටීම් හෝ ඉඩු තරණ ලද විශේෂිත සේවාවන් සඳහා හෝ තලව්‍යාපනය සඳහා නොවීම් ප්‍රදේශයන් හෝ බැංකු ව්‍යවසායන් සම්බන්ධයෙන් පවත්නා හැර, ව්‍යවසායේ ප්‍රධාන තාර්කයාව හෝ එහි වෙනත් තාර්කයාවට ණයට දෙනු ලැබූ ප්‍රදේශවලට සොලීය වශයෙන් හෝ ස්ථිර ආයතනය මගින් ව්‍යවසායේ ප්‍රධාන තාර්කයාවට හෝ එහි වෙනත් තාර්කයාවට අය කරනු ලැබුවාවූ ප්‍රදේශ සම්බන්ධයෙන් සැලකිල්ලක් නොදැක්විය යුතුය.

4. යම් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක, ස්ථිර ආයතනයකට ලැබුණු ලෙස සැලකිය යුතු ලාභ තීරණ කිරීම සඳහා ව්‍යවසායේ පුළුල් ලාභ එය විවිධ කොටස්වලට විභජනය කිරීමේ ප්‍රමාණය පදනම් කරගෙන කිරීම එම ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි සිරිතක් කරගෙන ඇති තත්වයක් තුළ වෙමින් වගන්තියේ (2) වන ඡේදයේ ඇති සිසිලිය විධිවිධානයක් හේතු කොටගෙන එම ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යය, එසේ කිරීමේ පරිදි කළහැකි විභජනය මගින් බදු අය කළයුතු ලාභ තීරණ කිරීමෙන් තොරවැලැක්විය යුතුය; කෙසේ වෙතත්, අනුගමනය කරන විභජනය කිරීමේ ප්‍රමාණය, එහි ප්‍රතිඵලය වෙමින් වගන්තියේ අඩංගු ප්‍රධානියන්ට අනුකූල වන අනාර්යයේ ප්‍රමාණයක් විය යුතුය.

5. යම් ස්ථිර ආයතනයක් ව්‍යවසාය සඳහා භාණ්ඩ හෝ වෙළඳ ද්‍රව්‍ය හුදෙක් මිලයට ගැනීමට පමණක්ම හේතුකොටගෙන, එහි ස්ථිර ආයතනය ලාභ ආරෝපණය නොකළ යුතුය.

6. එසේ නොකිරීමට හේතු සහ ප්‍රමාණවත් හේතුවක් ඇත්තේ නම් වස, වෙමින් වගන්තියේ ඉහත සි තාර්කයන් සඳහා, ස්ථිර ආයතනයක ආරෝපණය කළයුතු ලාභ, වර්ෂයෙන් වර්ෂය එකම ප්‍රමාණය මගින් තීරණය කළ යුතුය.

7. වෙමින් ගිවිසුමෙහි වෙනත් වගන්තිවල වෙනම සඳහන් කරනු ලබන ආදායම් විෂයයන් ලාභවලට ඇතුළත් වන අවස්ථාවකදී, එහි වගන්තිවල විධිවිධාන සම්බන්ධයෙන් වෙමින් වගන්තියේ විධිවිධාන බල නොපෑ යුතුය.

8 වන වගන්තිය
නාවික හා ගුවන් පරිවහනය

1. ජාත්‍යන්තර ගමනාගමනයෙහිලා නැව් හෝ ගුවන්යානා වෙහෙයුම් කිරීමෙන් එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් විසින් උපයුතු ලබන්නාවූ ලාභවලින් එම ව්‍යවසායෙහි ක්‍රියාශීලී නලවනාතරණ ස්ථානය පිහිටි ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී පමණක් බදු අය කළ හැකිය.

2. වෙම වගන්තියෙහි (1) වැනි ඡේදයෙහි විධිවිධානයන්හි තුළින් සඳහන් වුවද, එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් විසින්, අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි ජාත්‍යන්තර ගමනාගමනයෙහිලා නැව් වෙහෙයුම් කිරීමෙන් උපයන ලාභවලින් ඒ ඒ ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ නිසියට අනුකූලව එම ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් දෙකෙහිදීම බදු අය කළහැකිය.

ඉදින්, අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී එබඳු ලාභ වන භෙවිය යුතු බද්ද ගණන් බැලීමේ කාර්ය සඳහා -

(අ) අනෙක් රාජ්‍යයට එහිම භෙතයාවේ හෝ එම රාජ්‍යයේදී භොඩ බාන ලද බඩු ප්‍රමාණය හේතුකොටගෙන ව්‍යවසාය විසින් ලබන්නාවූ මුළු මුදල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට හයක් කොඉස්වටන මුදලක් එවැනි ලාභ ලෙස සැලකිය යුතුය;

(ආ) එම අනෙක් රාජ්‍යයෙහිදී අය කළයුතු බද්ද සියයට පනහින් කඩ වැටු යුතුය.

3. ජාත්‍යන්තර ගමනාගමනයෙහිලා නැව් හෝ ගුවන්යානා වෙහෙයුම් කිරීමෙහි යෙදී සිටින ව්‍යවසායක් විසින්, නිසියට සංවිහයනව, බද්ධ ව්‍යාපාරයකට හෝ සීනුව වර්ගයක ජාත්‍යන්තර වෙහෙයුම් කියෝජ්‍යායනකයකට සහභාගි වීමෙන් ලැබෙන ලාභ සම්බන්ධයෙන්ද වෙම වගන්තියේ (1) සහ (2) යන ඡේදවල විධිවිධාන ඒ ආකාරයෙන්ම අදාළ විය යුතුය.

4. නාවික ව්‍යවසායක ක්‍රියාශීලී නලවනාතරණය පිහිටි ස්ථානය නැවත වුයේ නම්, එය එම නැව් අයිති රාජ්‍යයේ වටි වරාය පිහිටි ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පිහිටා ඇති ලෙස සැලකිය යුතු අතර එවැනි වටි වරායක් නොවැනි නම් නැව් ක්‍රියා කරන්නා වාසික වන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පිහිටි ලෙස සැලකිය යුතුය.

5. " ස්කෑන්ඩිනේවියන් එයාර්ලයින්ස් සිස්ටම්" නම් වන ඉවත් ගමනාගමන සමාගම් සමුහය විසින් ලබන ලාභ සම්බන්ධයෙන් මෙම වගන්තියේ (1) ඡේදයේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතු නමුත් එසේ අදාළ විය යුත්තේ ස්කෑන්ඩිනේවියන් එයාර්ලයින්ස් සිස්ටම් (එස්.එච්ස්) හි ස්විඩන හොවස්තරු වන ඒ බී එයරෝට්‍රාන්ස්පෝට්(එබීඑ) විසින් එම සමාගම් සමුහයෙහි දරන සහභාගිත්ව අනුරූප වන ලාභ කෙටසකට පමණි.

9 වන වගන්තිය

සම්බන්ධිත ව්‍යවසායන්

- 1. (අ) එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේ ව්‍යවසායක කලමනාකරණය, පාලනය හෝ ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් කෙලින්ම හෝ වක්‍ර ලෙස සහභාගි වන; හෝ
- (ආ) එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක සහ අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක කලමනාකරණය, පාලනය හෝ ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් එකම තැනැත්තන් කෙලින්ම හෝ වක්‍ර ලෙස සහභාගි වන;

අවස්ථාවකදී -

සහ ඒ අවස්ථා දෙකින් නවර අවස්ථාවකදී වුවද, ස්වාධීන ව්‍යවසායන් අතර පවත්නා වාණිජ්‍ය හා මූල්‍ය සම්බන්ධතා පිළිබඳ තොන්දේසිවලට වඩා වෙනස් වනු ඇති හොන්දේසි ඒ ව්‍යවසායන් දෙක අතර පවතී ඇති හෝ නියම කර ඇති තර්ඛිද, ඒ තොන්දේසි නොසිටුණි නම් ඒ ව්‍යවසායවලින් එකකට උපවිත වන්නට සිමු නමුත් ඒ තොන්දේසි නිසා එසේ උපවිත නොවූ නවර ලාභ වුවද ඒ ව්‍යවසායේ ලාභවලට ඇතුළත් කර ඒ අනුව බදු අය කළ යුතුය.

2. එක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයක් එම රාජ්‍යයේ ව්‍යවසායක ලාභවලට, අනෙක් ශිව්සුචිකාර රාජ්‍යයේදී බද්දට යටත් කරන ලද ලාභ එම රාජ්‍යයේ ලාභවලට ඇතුළත් කරන ලද - සහ ඒ අනුව බදු අය කරනු ලබන - සහ එසේ ඇතුළත් කරන ලද ලාභ එම ව්‍යවසායන් දෙක අතර ඇති කරගත් තොන්දේසි නිදහස් ව්‍යවසායන් දෙකක් අතර ඇති කර ගත හැකිව සිමු තොන්දේසිව වූයේ නම්, ප්‍රථමයෙන් සඳහන් කරනු ලැබූ රාජ්‍යයේ ව්‍යවසායට උපවිත වීමට පිටුපු ලාභ ලෙස සැලකෙන අවස්ථාවකදී එවිට එම අනෙක් රාජ්‍යය එහිදී අය කරනු ලබන

බදු ප්‍රමාණ සම්බන්ධයෙන් එය යෝග්‍ය යාච්ඤා කිරීමක් නොවේ. එවැනි සාධක සීමාවක් තීරණය කිරීමේදී මෙම ගිවිසුමේ අනෙකුත් විධිවිධානවලට කිසි පැලෑටිල දැක්විය යුතු වන අතර අවශ්‍ය වන්නේ නම් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන්හි කිසි බලධාරීන් එකිනෙකා සමඟ සාමාන්‍ය නොවේ.

10 වන වගන්තිය

ලාභාංශ

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසීන් වන සමාගමක් විසින් අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසීන්ගේ භවිතයට ගෙවනු ලබන ලාභාංශ එහි අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේදී බද්දට යටත් නොවේ.

2. කෙසේ වුවද, ලාභාංශ ගෙවන සමාගම වාසීන්ගේ වන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී, එම රාජ්‍යයේ නීතියට අනුකූලව එවැනි ලාභවලින්ද බදු අය කළ හැකි නමුත්, ලාභාංශවල අර්ථලාභී සීමාවන් නම් එසේ අය කරනු ලබන බද්ද ලාභාංශවල දළ ප්‍රමාණයෙන් පියවට 15 ක් නොඉක්මවිය යුතුය.

3. මෙම වගන්තියේ භාවිතා කර ඇති පරිදි " ලාභාංශ " යන පදයෙන් කොටස්වලින් ලබන ආදායම, පහළ කැපීමේ කොටස් ස්ථාපනවලින් කොටස් හෝ ණය පිටිකම් නොවන වෙනත් අයිතිවාසිකම්, ලාභවලට පහසුකම්වලින් ලබන ලාභාංශ ගෙවනු ලබන සමාගම වාසීන්ගේ වන රාජ්‍යයේ බදුකරුන් විසින් මෙහි කොටස්වලින් ලබාගත් ආදායම යටත්වන බදුකරුන් පැලෑටිලට යටත්වන්නාවූ වෙනත් සාධක අයිතිවාසිකම්වලින් ලබන ආදායම අදහස් නොවේ.

4. ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසීන්ගේ වන ලාභාංශවල අර්ථලාභී සීමාවන් ලාභාංශ ගෙවන සමාගම වාසීන්ගේ වන අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ මෙහි ස්ථිර ආයතනයක් මගින් එහි ව්‍යාපෘතිය නිරූපණය කරන්නා වූ සහ ලාභාංශ ගෙවනු ලබන බැවින් එම ස්ථිර ආයතනය සමඟ ක්‍රියාත්මක වන සම්බන්ධව ඇත්තේ, මෙම වගන්තියේ (1) වැනි සහ (2) වැනි ඡේදවල විධිවිධාන අදාළ නොවේ යුතුය. එවැනි අවස්ථාවකදී 7 වැනි වගන්තියේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතුය.

5. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසීන්ගේ වන සමාගමක් අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක් ලෙස හෝ ආදායම ලබන විට ලාභාංශ එම අනෙක් රාජ්‍යයේ

වාසිතයකුට ගෙවන ප්‍රමාණයට හෝ ලාභාංශ ගෙවනු ලබන වාරය අනෙක් _
 ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පිහිටි ස්ථිර ආයතනය සමඟ ක්‍රියාකාරී ලෙස සම්බන්ධවී
 සිටින ප්‍රමාණයට හැර ප්‍රථමයෙන් සඳහන් රාජ්‍යයේ වාසිතයකු වන තැනැත්තෙකුට
 සමාගම විසින් ගෙවනු ලබන ලාභාංශ වට තිසිදු බද්දක් නොදැනවිය යුතු
 ටෙන්ට් ගෙවන ලද ලාභාංශ හෝ නොබෙදූ ලාභ සම්පූර්ණ වශයෙන් හෝ අව
 වශයෙන් අනෙක් රාජ්‍යයේ උද්ගත වන ලාභ හෝ ආදායමෙන් සමන්විත වුවද
 සමාගමේ නොබෙදූ ලාභාංශ, සමාගමේ නොබෙදූ ලාභාංශ වට බද්දකට යටත්
 නොකළ යුතුය.

6. ටෙම වගන්තියේ (1) වැනි ඡේදයේ විධිවිධානයන්හි තුළින් සඳහන්ව
 ඇති ශ්‍රී ලංකාවේ වාසිතයකු වන සමාගමක්, ස්විඩනයේ වාසිත වන සමාගමකට
 ගෙවනු ලබන ලාභාංශ, සමාගමේ දෙකට ස්විඩන සමාගම වූයේ නම්, ස්විඩන
 කිසිය යටතේ ලාභාංශ නිදහස් විය හැකිව තිබුණත් දුරට, ස්විඩන බද්දෙන්
 නිදහස් විය යුතුය.

11 වැනි වගන්තිය

පොලිය

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක උද්ගත වන සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ
 වාසිතයකුට ගෙවනු ලබන පොලියෙන් එම අනෙක් රාජ්‍යයේ දී බදු අය කළහැකිය.

2. කෙසේ වුවද එම පෙළියෙන් එය උද්ගත වන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ
 කිසිවලට අනුකූලව එම රාජ්‍යයේදී බදු අය කළහැකි නමුත්, පොලිය ලබන්නා,
 පොලියෙහි අර්ථලාභී සීමිතරා, වුවහොත් එසේ අය කරනු ලබන බද්ද පොලියෙහි
 දළ ප්‍රමාණයෙන් සියයට 10 ක් නොඉක්මවිය යුතුය.

3. ටෙම වගන්තියේ (2) වැනි ඡේදයේ විධිවිධානයන්හි තුළින් සඳහන්වුවද,
 ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක උද්ගත වන පොලිය, එම රාජ්‍යයේදී බද්දෙන් නිදහස්
 විය යුත්තේ;

- (අ) පොලිය ගෙවන්නා එම ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ ආණ්ඩුව හෝ
 එහි ප්‍රාදේශීය බල චේතවලයක් වන්නේ; හෝ
- (ආ) පොලිය අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ ආණ්ඩුවට හෝ එහි
 ප්‍රාදේශීය බල චේතවලයකට හෝ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයට

හෝ එහි ප්‍රාදේශීය බල වර්ධනයට හේතුවන්නේ අධික යම් නියෝජ්‍ය ආයතනයට හෝ ආයතනයට (මූල්‍ය ආයතනයක්ද ඇතුළුව) ගෙවන්නේ නම්.

4. මෙම වගන්තියේ භාවිතා කරනු ලැබ ඇති පරිදි "පොලිය" යන පදයෙන් උභය වශින් ඇපවී තිබුණු හෝ නොතිබුණු එළෙන්න, ණයකරුගේ ලාභයට හවුල්වීමේ අධිකියන් තිබුණු හෝ නොතිබුණු සියළුම වර්ගයේ ණයකරුවන් වලින් මෙන්ම ආදායම උද්ගත වන රාජ්‍යයේ බදුකරණ නීතිය මගින් ණයට යුත් මුදලින් ආදායමට එකතු වන වෙනත් සියළු ආදායම් සහ විශේෂයෙන්ම රජයේ පුරපුරාණ සහ ඇපකර, හෝ ණයකරවලින් ලබන ආදායම අදහස් කෙරේ.

5. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු වන පොලියේ අර්ථලාභී ගිවිසුමක, පොලිය උද්ගත වන අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි පිහිටි ස්ථිර ආයතනයක් මගින් ව්‍යාපාරික කටයුතු පවත්වාගෙන යන්නේ හෝ ස්වාධීන පුද්ගලික සේවාවන් ඉටුකරන්නේ නම් සහ පොලිය ගෙවනු ලබන ණය ගිවිසුම එම ස්ථිර ආයතනය සමඟ ප්‍රියාකාරී ලෙස සම්බන්ධවී ඇත්නම් මෙම වගන්තියේ (1) වැනි සහ (3) ඡේදවල විධිවිධාන අදාළ නොවිය යුතුය. එවැනි අවස්ථාවක 7 වැනි වගන්තියේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතුය.

6. පොලිය ගෙවන්නා එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක්, එම රාජ්‍යයේ ප්‍රාදේශීය බලවර්ධනයක් හෝ එම රාජ්‍යයේ වාසිකයකු වූ විට පොලිය එම රාජ්‍යයෙහි උද්ගතවූ ලෙස සැලකිය යුතුය; කෙසේ වුවද පොලිය ගෙවන්නා, ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයකු වුවද නොවුවද පොලිය ගෙවීමට පදනම්වූ ණයකරුගේ සම්බන්ධයෙන් ස්ථිර ආයතනයක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක නිකුත් වුවද සහ එහි පොලිය එම ස්ථිර ආයතනය විසින් දරනු ලබන විටදී එම පොලිය එම ස්ථිර ආයතනය පිහිටා ඇති ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ උද්ගතවූ ලෙස සැලකිය යුතුය.

7. පොලිය ගෙවන්නා හා අර්ථලාභී ගිවිසුමක් හෝ සමුත්තර දෙදෙනා සහ වෙනත් යම්කිසි තැනැත්තෙකු අතර හෝ ඇති විශේෂ සම්බන්ධතාවයක් හේතු-කාරකයක් ගෙවනු ලබන පොලී ප්‍රමාණය එය ගෙවනු ලබන ණය ගිවිසුම ගැන සලකා එවැනි සම්බන්ධතාවයක් නොවූයේ නම් ගෙවනු ලබන පොලී ප්‍රමාණයට වඩා වැඩිවන අවස්ථාවකදී මෙම වගන්තියේ විධිවිධාන අවසානයේ කි ප්‍රමාණයට පමණක් අදාළ විය යුතුය. ඒ අවස්ථාවේදී ගෙවීම්වල අනිවාර්ය කොටස, මෙම ගිවිසුමේ අනිකුත් විධිවිධානව නිසි පරිදි සැලකිල්ලට ගනිමින් ඒ ඒ ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ නීතියට අනුකූලව බද්දට යටත් කළහැකි විය යුතුය.

12 වන වගන්තිය
පුරස්කාර

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක උද්ගත වන සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයෙකුට ගෙවනු ලබන පුරස්කාර එම අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේදී බද්දට යටත් නළ නැතිව.

2. කෙසේ වුවද එම පුරස්කාර ඒවා උද්ගත වන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේදීද එම රාජ්‍යයෙහි කිසියම් අනුච්ඡිද්‍ර බද්දට යටත් නළ නැති නමුත්, පුරස්කාර ලබන්නා පුරස්කාරවල අර්ථලාභී සිවිකරු වන්නේ නම්, එසේ අය තරනු ලබන බද්ද පුරස්කාරයන්හි දළ ප්‍රමාණයෙන් සියයට 10ක් නොඉක්මවිය යුතුය.

3. මෙම වගන්තියේ භාවිතා කර ඇති පරිදි "පුරස්කාර" යන පදයෙන් රුපවාහිනී හෝ ඉවත්විදුලි ප්‍රචාර යතුරා වන සිතවා මිනුපහි හෝ හි ඇතුළුව සාහිත්‍යමය, නලාච්චිත හෝ විද්‍යාත්මක නම් සම්බන්ධ යම් ප්‍රකාශන අයිතියක්, සේවයේ බලපත්‍රයක්, වෙනු ලැබීමක්, වෛස්තරයක්, හෝ ආදර්ශයක්, සැලැස්මක්, රහස්ගත වගිවෙරු පුවක් හෝ සුග්‍රවිච්චි ප්‍රයෝජනයට ලැබීම හෝ ප්‍රයෝජනයට ලැබීමේ අයිතිය ඇතුළත්, නැතහොත් තාච්චිත වාණිජ්‍ය හෝ විද්‍යාත්මක උපකරණ ප්‍රයෝජනයට ලැබීම යනු හෝ ප්‍රයෝජනයට ලැබීමේ අයිතිය ඇතුළත් සාර්ථක, වාණිජ්‍ය හෝ විද්‍යාත්මක පළපුරුද්ද සම්බන්ධයෙන් වන තොරතුරු යනු ප්‍රතිස්ථාවැ වශයෙන් ලැබෙන සිතුව ඇතරයක ගෙවීමක් අදහස් කෙරේ.

4. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු වන පුරස්කාරයන්හි අර්ථලාභී ගිවිකරු, පුරස්කාර උද්ගත වන අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි සිටින ස්ථිර ආයතනයක් වලින් එම අනෙක් රාජ්‍යයෙහි ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යන්නේ නම් සහ පුරස්කාර ගෙවනු ලබන ගිවිකරු හෝ දේපළ එම ස්ථිර ආයතනය හෝ ස්ථිර පදනම සමා ක්‍රියාකාරී ලෙස සම්බන්ධවී ඇත්නම්, මෙම වගන්තියේ (1) සහ (2) යන ඡේදයන්හි විධිවිධාන අදාළ නොවේ. එවැනි අවස්ථාවක 7 වැනි වගන්තියේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතුය.

5. පුරස්කාර ගෙවන්නා එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක්ම, එම රාජ්‍යයේ ප්‍රාදේශීය බල වස්තුවක් හෝ වාසිකයකු වන බව, පුරස්කාර එම රාජ්‍යයෙහි උද්ගතවූ ලෙස සැලකිය යුතුය. කෙසේ වුවද පුරස්කාර ගෙවන තැනැත්තා, ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යේ වාසිකයකු වුවද, නොවුවද, ඔහුට ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ

පුරස්කාර ගෙවීම පදනම්වූ ජාත්‍යන්තරව සම්බන්ධයෙන් වූ ස්ථිර ආයතනයක් වේ නම් සහ එහි පුරස්කාර එම ස්ථිර ආයතනය විසින් දරනු ලබන විට එම පුරස්කාර ස්ථිර ආයතනය පිහිටා ඇති ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ උද්ඝෝෂ ලෙස සැලකිය යුතුය.

6. පුරස්කාර ගෙවන පුද්ගලයා සහ අර්ථලාභී හිමිකරු අතර හෝ - ඔවුන් දෙදෙනා සහ වෙනත් යම්කිසි පුද්ගලයකු අතර හෝ ඇති විශේෂ සම්බන්ධතාවයක් හේතුකොටගෙන පුරස්කාර ප්‍රමාණය ඒවා ගෙවනු ලබන ප්‍රයෝජනය, අයිතිය හෝ තොරතුරු සැලකිල්ලට ගනිමින් එවැනි සම්බන්ධතාවයක් නොවූයේ නම් ගෙවන්නා හා අර්ථලාභී හිමිකරු විසින් එකඟ විය හැකිව තිබුණු ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි වන අවස්ථාවකදී මෙම වගන්තියේ විධිවිධාන අවසානයේ සිටි ප්‍රමාණයට පමණක් අදාළ විය යුතුය. මෙවැනි අවස්ථාවකදී ගෙවීම්වල අයිතිකරු කොටස මෙම ගිවිසුමේ අනෙකුත් විධිවිධානද නිසි පරිදි සැලකිල්ලට ගනිමින් ඒ ඒ ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ නීතිවලට අනුකූලව බද්දට යටත් කළහැකි විය යුතුය.

13 වන වගන්තිය
ප්‍රාග්ධන ලාභ.

- 1. 6 වන වගන්තියේ (2) වැනි ඡේදයේ සඳහන් වන සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පිහිටි නිෂ්චල දේපළ අත්සතු කිරීමෙන් එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසියකු උපදවන ලාභවලින් අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී බදු අය කළ හැකිය.
- 2. ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායකට අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි පිබෙහ ස්ථිර ආයතනයක ව්‍යාපාර දේපලින් කොටසක් වන වංචල දේපළ අත්සතු කිරීමෙන් ලබන ප්‍රාග්ධන ලාභ සහ එවැනි ස්ථිර ආයතනයක් අත්සතු කිරීමෙන් ලබන එවැනි ලාභද ඇතුළුව(පිහිටි හෝ සම්පූර්ණ ව්‍යවසායක සමඟ) අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී බදු අය කළ හැකිය.
- 3. ජාත්‍යන්තර ගවුණුගවුණුගවුණු වෙහෙසුම් කරනු ලබන නැව් හෝ භූමිකරු යනාදිය අත්සතු කිරීමෙන් ලබන ලාභ හෝ එවැනි නැව් හෝ භූමිකරු වෙහෙසුම් කිරීම හා සම්බන්ධ වංචල දේපළ අත්සතු කිරීමෙන් ලබන ලාභ එම ව්‍යවසායක ප්‍රියාශීලී කලාවනාතරණය පිහිටි ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී පමණක් බදු අය කළහැකිය.

4. සමාගමට බඩු නොග ආස නොවස් ණ්සතු පිරිවෙන් ලබන ලාභ එවා නිකුත් කරන ලද ඕවිසුචිකාර රාජ්සයේදි බදු අය කළහකිය.

5. මෙම වගන්තියේ (1) සිට (4) දක්වා වන ජේදවල සැකත් වන දේපළ භාරුන විට වෙනස් කීනැම දේපළක් අත්සතු පිරිවෙන් ලබන ලාභ එම දේපළ අත්සතු කරන පුද්ගලයා වාසිකයකු වන ඕවිසුචිකාර රාජ්සයේදි පවත්න් බදු අය කළ හකිය.

14 වන වගන්තිය

ආණ්ඩුවේ සේවාවන්

1. (අ) එක් ඕවිසුචිකාර රාජ්සයක් හෝ එහි ශ්‍රාදේශීය බලවත්කලයන් විසින් එම රාජ්සයට හෝ බලවත්කලයට ඉටු කරන ලද සේවාවන් සම්බන්ධයෙන් කිසියම් පුද්ගලයෙකුට හෙවතු ලබන විශ්‍රාම වැටුපක් භාර වෙනස් පාරිශ්‍රමිකයකින් එම රාජ්සයේදි පවත්න් බදු අය කළ යුතුය.

(ආ) කෙසේ වුවද, එම පාරිශ්‍රමිකයෙන් අනෙක් ඕවිසුචිකාර රාජ්සයේදි බදු අය කළයුතු වන්නේ, එම සේවාවන් එම අනෙක් රාජ්සයේදි ඉටු කරනු ලබන්නේ නම් සහ එම රාජ්සයේ වාසිකයකු වන පුද්ගලයා:

(1) එම රාජ්සයේ රචවැසියකු වන, හෝ

(11) එම සේවාවන් ඉටු කිරීමේ කාර්ය සැකසා පවත්න්ම එම රාජ්සයේ වාසිකයකු බවට හඹි නොවු පුද්ගලයා.

2. (අ) එක් ඕවිසුචිකාර රාජ්සයක් හෝ එහි ශ්‍රාදේශීය බලවත්කලයන් විසින් එම රාජ්සයට හෝ බල වත්කලයට ඉටු කරනු ලැබූ සේවාවන් සම්බන්ධයෙන් හෙවතු ලබන හෝ අරවුදල්වලින් ඇති කරන ලද විශ්‍රාම වැටුපකින් එම රාජ්සයේදි පවත්න් බදු අය කළ යුතුය.

(ආ) කෙසේ වුවද, එම පුද්ගලයා, එම අනෙක් රාජ්‍යයේ වාසිකයකු සහ රචවැසියකු වන්නේ නම්, එම විශ්‍රාම වැටුපෙන් අනෙක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයේදී පමණක් බදු අය කළ යුතුය.

3. එක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයක් කෙසේ වෙතත් ප්‍රාදේශීය බල වර්ධනයක් විසින් කරගෙන යනු ලබන ව්‍යාපාරයක ඉටු කරනු ලබන සේවාවන් සම්බන්ධයෙන් වන පාරිශ්‍රමිකයන්ට සහ විශ්‍රාම වැටුප්වලට 15, 16, සහ 18 යන වගන්තිවල විධිවිධාන අදාළ විය යුතුය.

15 වන වගන්තිය

පොද්ගලික සේවා

1. 14, 16 සහ 18 යන වගන්තිවල විධිවිධානවලට යටත්ව, එක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු වන පුද්ගලයකු විසින්, සේවකයකු වශයෙන් වෘත්තීය සේවාවන්ගෙන් හෝ වෙනත් සේවාවන්ගෙන් උපදවනු ලබන ලාභ හෝ පාරිශ්‍රමිකය, එම සේවාවන් අනෙක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයෙහිදී ඉටු කරන ලද්දේ නම් පමණක් අනෙක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයෙහිදී බදු අය කළ හැකිය.

2. මෙම වගන්තියේ (1) වන ඡේදයේ විධිවිධානයන්හි කුමක් සඳහන් වුවද එක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයක වාසිකයකු විසින් අනෙක් ශිව්ප්‍රවීණාර රාජ්‍යයේදී ඉටු කරන ලද සේවාවන් සම්බන්ධයෙන් උපදවනු ලබන පාරිශ්‍රමිකයන්හි ප්‍රචලයන් සඳහන් රාජ්‍යයේදී පමණක් බදු අය කළ හැකි වන්නේ:-

(අ) නිසියම් මාස 12 ක කාලසීමාවක් තුළදී එකතුවූ දින 183 ක් කොඉස්වන කාලසීමාවක් හෝ කාලසීමාවක් පාරිශ්‍රමිකය ලබන්නා අනෙක් රාජ්‍යයේ සිටින්නේ නම්; සහ

(ආ) අනෙක් රාජ්‍යයේ වාසිකයකු නොවන තැනැත්තෙකු විසින් හෝ එම තැනැත්තා වෙනුවෙන් පාරිශ්‍රමිකය ගෙවනු ලබන්නේ නම්; සහ

(ඇ) එවැනි තැනැත්තෙකුට අනෙක් රාජ්‍යයේ ඇති ස්ථිර ආයතනයක් විසින් පාරිශ්‍රමිකය නොදරනු ලබන්නේ නම්;

3. වෙම ධනකියේ නලින් යඳහන් විධිවිධානයන්හි තුමන් යඳහන් වුවද ජාත්‍යන්තර ගවනාගවනයෙහිලා නැවත හෝ ඉවත්යානයන පවත්වාගෙන යනු ලබන දේවනියුක්තියක් සවිබන්ධයෙන් ලබන පාරිශ්‍රවිතය එම ව්‍යවසායෙහි ත්‍රියාශිලි කලවනාතරණය පිහිටි ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයෙහිදී බදු අය තළ හැකිය. ස්නැන්විනේවියන් එයාර් ලයිනස් සිස්ටම් (එස්එම්) විසින් ජාත්‍යන්තර ගවනාගවනයෙහිලා පවත්වාගෙන යන ඉවත්යානයන තරනු ලබන දේවනියුක්තියක් සවිබන්ධයෙන් ස්විඩනයේ වාසිතයා පාරිශ්‍රවිතයන් උපදවන අවස්ථාවක, එවැනි පාරිශ්‍රවිතයන් ස්විඩනයෙහිදී පවත්ව බදු අය තළ යුතුය.

16 වන වගන්තිය

අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ ශාස්තූ

එක් ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයක වාසිතයකු විසින් අනෙක් ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයේ වාසිතයකු වන සවාගවිත අධ්‍යක්ෂ වර්ගලයේ සාධාපිතයකු වශයෙන් උපදවනු ලබන අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ ශාස්තූ සහ සවාත ගෙවීම් අනෙක් ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයෙහිදී බද්දට යවන්නේ.

17 වන වගන්තිය

තලා තරුවන් සහ වලලිවිතයන්

1. 15 වැනි වගන්තියේ විධිවිධානයන්හි තුමන් යඳහන් වුවද, නාවය, විශ්‍රමවි, ඉවත්විදුලි හෝ රූපවාහිනී තලා ශිල්පියකු හෝ සංගිතයකු වැනි විනෝද ශිල්පියකු වශයෙන් හෝ වලල ශ්‍රීවිතයකු වශයෙන් එක් ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයක වාසිතයකු විසින් අනෙක් ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයෙහිදී තරගෙන යනු ලබන ඔපුගේ පුද්ගලික තවයුතුවලින් ලබන ආදායම එම අනෙක් ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයෙහිදී බද්දට යවන්නරනු ලැබිය හැකිය.

2. විනෝද ශිල්පියකු වශයෙන් හෝ වලල ශ්‍රීවිතයකු වශයෙන් තමන් විසින් තරනු ලබන පොද්ගලික තවයුතූ සවිබන්ධයෙන් වන ආදායම එම විනෝද ශිල්පියාට හෝ වලල ශ්‍රීවිතයාට නොව වෙනත් පුද්ගලයෙකුට උපවිත වන බවද එම ආදායම, 7 සහ 15 යන වගන්තිවල විධිවිධාන නොසලකා විනෝද ශිල්පියාගේ හෝ වලල ශ්‍රීවිතයාගේ තවයුතූ තරගෙන යන ශිවිප්‍රවිතාර රාජ්‍යයෙහිදී බද්දට යවන්නරනු ලැබිය හැකිය.

18 වන වගන්තිය

විශ්‍රාම වැටුප් සහ වාර්ෂිකයන්

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක් තුළ ඇති ප්‍රභවයන්ගේ උපදින කිසියම් විශ්‍රාම වැටුප්පත් (14 වන වගන්තිය අදාළ වන විශ්‍රාම වැටුප්පත් සැර) හෝ වාර්ෂිකයන් එම රාජ්‍යයෙහිදී බදු අය කළ හැක.

2. " වාර්ෂිකය " යන පදයෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ මුදලින් හෝ මුදලේ අගයෙන් ප්‍රමාණවත් සහ සම්පූර්ණ ප්‍රතිස්ථාපන වෙනුවෙන් ආපසු ගෙවීමට මු බැඳීමක් යටතේ, ජීවිතකාලය තුළ හෝ නිශ්චිතව යැහැන් හෝ නිශ්චය කළහැකි යම් කාල-පරිච්ඡේදයක් තුළ කිසිවිට කාලවලදී වරින්වර ගෙවිය යතු වන කිසිවක මුදලකි.

19 වන වගන්තිය

මහාමායාභීවරු සහ ඉරුවරු

විශ්ව විද්‍යාලයක හෝ උසස් අධ්‍යාපනය සැකසූ විකල්ප ආයතනයක ඉගැන්වීමේ හෝ පර්යේෂණ පැවැත්වීමේ කාර්යය සඳහා, අමුරුදු දෙකක් නොඉක්මවන කාලසීමාවක් සඳහා එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයකට කාවකාලිකව යන මහාමායාභීවරයන් හෝ ඉරුවරයන්, එසේ පැවිතීමට පෙර ඉතා ආසන්නයේදී අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ මාසිකයකුට පිටියේ නම්, සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේදී ඔහු ලබන පාරිශ්‍රමය බද්දට යටත් වන්නේ නම් එම ඉගැන්වීම හෝ පර්යේෂණ සඳහා ප්‍රථමයෙන් සඳහන් රාජ්‍යයේදී ඔහු ලබන පාරිශ්‍රමය බද්දෙන් නිදහස් විය යුතුය.

20 වන වගන්තිය

ශිෂ්‍යයෝ

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයකට පැවිතීමට පෙර ඉතා ආසන්නයේ, අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ මාසිකයකු වන හෝ මාසිකයකු වූ ශිෂ්‍යයෙකු හෝ ව්‍යාපාර ආමුණිකයකු ඔහුගේ අධ්‍යාපනය හෝ පර්යේෂණය සහ කාර්ය සඳහා පවත්වන ප්‍රථමයෙන් - සඳහන් රාජ්‍යයේ සිටින විට ඔහුගේ නඩත්තුව, අධ්‍යාපනය හෝ පුහුණුව යන කාර්ය සඳහා ලබන ගෙවීම්, එම ගෙවීම් එම රාජ්‍යයෙන් පිටත ඇති ප්‍රභවයන්ගෙන් උද්ගත වන්නේ නම්, එම රාජ්‍යයේදී බදු අය නොකළ යුතුය.

2. වෙම වගන්තියේ (1) වැනි ඡේදයට අයත් නොවූ ආධාර වුදල් ශිෂ්‍යත්ව සහ සේවා නියුක්තියෙන් ලැබෙන පාරිශ්‍රමිතය සම්බන්ධයෙන්, වෙම වගන්තියේ (1) වැනි ඡේදයේ විස්තර කර ඇති ශිෂ්‍යයකු ව්‍යාපාර ආධුනිකයෙකු එම අව්‍යාපනය හෝ පුහුණුව ලබන තාලය තුළදී ඊට අමතරව, ඔහු යන රාජ්‍යයේ වාසිතයන්ව එකිනිදි බදු සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන සමාන නිදහස් තිරිඹි, සහනයන් හෝ අදුනිරිඹිවලට පිටිවැටිත් තිබිය යුතුය.

21 වන වගන්තිය

වෙනත් ආදායම්

1. වෙම ගිවිසුමෙහි කලින් සඳහන් කළ වගන්තිවලට සම්බන්ධ නොවූ, කොතැනකදී වුවත් උද්ගත වන්නාවූ, එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිතයකුගේ ආදායම් විෂයයන්ගෙන් එම රාජ්‍යයෙහිදී පවත්නේ බදු අය කළ යුතුය.

2. 6 වැනි වගන්තියෙහි (2) වැනි ඡේදයෙහි විස්තර කර ඇති පරිදි නිශ්චල දේපලින් ලැබෙන ආදායමක් හැර වෙනත් ආදායම් ලබන්නා එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිතයකු වශයෙන් එම අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පිහිටි ස්ථිර ආයතනයක් වලින් එහි ව්‍යාපාරික කටයුතු පවත්වාගෙන යන්නේ නම් සහ ආදායම ගෙවනු ලබන අයිතිවාසිකම හෝ දේපළ එම ස්ථිර ආයතනය සමඟ ක්‍රියාශීලී ලෙස සම්බන්ධව තිබේ නම්, (1) වැනි ඡේදයේ විධිවිධාන අදාළ නොවිය යුතුය. එබඳු අවස්ථාවකදී, 7 වැනි වගන්තියේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතුය.

3. වෙම ගිවිසුමෙහි (1) වැනි සහ (2) වැනි ඡේදවල විධිවිධානයන්හි තුළින් සඳහන්ව ඇතද වෙම ගිවිසුමෙහි කලින් සඳහන් කළ වගන්තිවලට සම්බන්ධ නොවූ, සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි උද්ගතවන්නාවූ, එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිතයකුගේ ආදායම් විෂයයන්ගෙන් එම අනෙක් රාජ්‍යයෙහිදී ද බදු අය කළහැකිය.

22 වන වගන්තිය

ප්‍රාග්ධනය

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිතයකුට අයිති, සහ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පිහිටි, 6 වැනි වගන්තියේ සඳහන් නිශ්චල දේපලින් නියෝජනය වන ප්‍රාග්ධනයෙන්, එම අනෙක් රාජ්‍යයේදී බදු අය කළ හැකිය.

2. යම් ව්‍යවසායක ස්ථිර ආයතනයක් ව්‍යාපාර දේපලින් කොටසක් වන වටල දේපලින් නියෝජනය වන ප්‍රාග්ධනයෙන් එම ස්ථිර ආයතනය පිහිටි ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි බදු අය කළ හැකිය.

3. වෙම වගන්තියේ (2) වන ඡේදයේ විධිවිධානපති තුළින් යැපුණ් ද්‍රව්‍ය ජාත්‍යන්තර වෙතාගමනයෙහිලා වෙහෙයුම් කරනු ලබන නැව් සහ ඉවත්යානා සහ එම නැව් සහ ඉවත්යානා වෙහෙයුම්කිරීමෙහිලා සම්බන්ධවන වටල දේපලවලින් එම ව්‍යවසායෙහි ක්‍රියාශීලී කලමනාකරණ ස්ථානය පිහිටි ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී පවත්නා බදු අය කළ යුතුය.

4. සමාගමක කොටස්වලින්, එම සමාගම වාසිකයකු වන ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී බදු අය කළහැකිය. එවැනි කොටස් මගේ ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී කිසිව බද්දක් පනවනු නොලබනනාක් කළී එම කොටස් අයිති සමාගම්වලට වෙම විධිවිධානය අදාළ නොවිය යුතුය.

5. ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිකයෙකුගේ අනෙක් සියළුම ප්‍රාග්ධන මූලයන්ගෙන් එම රාජ්‍යයෙහිදී පවත්නා බදු අය කළ යුතුය.

23 වන වගන්තිය

ද්විතීව බදුකරණය ඉවත්කිරීම

1. වෙම ඕවිසුම්කාර එසේ නොවේයැයි ප්‍රකාශිත ලෙස විධිවිධාන පනවා ඇති අවස්ථාවලදී හැර ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් දෙකෙහිම බලපවත්නා නිසි මගින් ඒ ඒ ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයන්හි ආදායමෙන් සහ ප්‍රාග්ධනයෙන් බදු අය කිරීම නවදුරටත් පාලනය කරනු ලබනු ඇත. ආදායම හෝ ප්‍රාග්ධනය, ඕවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් දෙකෙහිදීම බද්දට යටත්වන අවස්ථාවක වෙම වගන්තියේ පහත යැපුණ් ඡේදයන්ට අනුකූලව, ද්විතීව බදු අය කිරීමෙන් සහනය දිය යුතුය.

2. ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන්, ස්විඩනයෙන් උපදවන ලද ආදායම හෝ ස්විඩනයෙහිදී අයිතිවන ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් භෞමික යුතු ස්විඩන බද්ද, එම ආදායම හෝ එම ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් භෞමික යුතු ශ්‍රී ලංකා බද්ද වෙනුවට බැරක් ලෙස ඉඩ දිය යුතුය. එම ආදායම ස්විඩනයේ වාසිකයකු වන සමාගමක් විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ වාසිකයකු වන සහ ලාභාංශ ගෙවන සමාගමෙහි රජය අයිතිය

හිමි තොරස්වලින් සියයට 25 නව නොඅඩු ප්‍රමාණයක් අයිතිව පිබෙන සමාගමකට ගෙවනු ලබන ලාභාංශයක් වන විට ලාභාංශය ගෙවනු ලබන එම සමාගමෙහි ආදායම සම්බන්ධයෙන්, එම සමාගම විසින් ගෙවිය යුතු ස්වභාව බද්ද, එම බැර විසින් සැලකිල්ලට ගත යුතුය. තෙස් වුවද එම බැර, එම බැරදීමට පෙර ගණන් බලා ඇති පරිදි එම ආදායම් හෝ ප්‍රාග්ධන විෂයට යෝග්‍ය වන්නාවූ ශ්‍රී ලක්‍ෂ්‍ය බද්දෙහි තොරස නොඉක්මවිය යුතුය.

3. වෙම වගන්තියෙහි (4) වැනි ඡේදයේ සහ 10 වැනි වගන්තියේ (6) වැනි ඡේදයේ විධිවිධානවලට යටත්ව, වෙම හිමිපුවෙහි විධිවිධානවලට අනුකූලව ස්වභාවයේ වාසිතයකු ආදායම උපදවන හෝ ප්‍රාග්ධනය හිමිව සිටින සහ ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී බදු අය කළහැකිව සිටින අවස්ථාවකදී:

- (1) එම තැනැත්තාගේ ආදායම වන ශ්‍රී ලංකාවේදී ගෙවනු ලබන ආදායම් බද්දට සමාන වුදල් ප්‍රමාණයක් බද්දෙන් අඩුකිරීමක් ලෙස;
- (11) එම තැනැත්තාගේ ප්‍රාග්ධනය වන, ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී ගෙවනු ලබන ප්‍රාග්ධන බද්දට සමාන වුදල් ප්‍රමාණයක් බද්දෙන් අඩු කිරීමක් ලෙස;

ස්වභාවය ඉම දිය යුතුය.

තෙස් වුවද, වෙම අවස්ථාවන් දෙකෙහිදීම, එම අඩුකිරීම, අඩුකිරීම දීමට පෙර ගණන් බලන ලද පරිදි, යෝග්‍ය වන්නාවූ, ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී බදු අය කළ හැකිව පිටුපසට ආදායමෙහි හෝ ප්‍රාග්ධනයෙහි, ආදායම් බදු හෝ ප්‍රාග්ධන බදු තොරස නොඉක්මවිය යුතුය.

4. වෙම හිමිපුවෙහි විධිවිධානවලට අනුකූලව, ස්වභාවයේ වාසිතයකු ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී පවත්නා බදු අය කළහැකි ආදායමක් උපදවන හෝ ප්‍රාග්ධනය හිමිව සිටින අවස්ථාවක, ස්වභාවයට ඉමම ආදායම හෝ ප්‍රාග්ධනය, බදු පදනමෙහි ඇතුළත් කළහැකි වන නමුත්, පිළිවෙලින් ශ්‍රී ලංකාවෙන් උපදවන ලද ආදායමට හෝ ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී පිටිව පිටු ප්‍රාග්ධනයට යෝග්‍ය වන, එම ආදායම් බදු හෝ ප්‍රාග්ධන බදු තොරස, ආදායම් බද්දෙන් හෝ ප්‍රාග්ධන බද්දෙන් අඩුකිරීමක් ලෙස ඉම දියයුතුය.

5. වෙම වගන්තියේ (3) වැනි ඡේදයේ කාර්යයන් සඳහා, 10 වැනි වගන්තියේ (2) වැනි ඡේදයේ සඳහන් ලාභාංශ වල හෝ 11 වැනි වගන්තියේ සඳහන් පොලිය වන වන ශ්‍රී ලංකා බද්ද, ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික සංවර්ධනය වැඩිදියුණු කිරීමට සැලසුම් කරන ලද වෙම ගිවිසුම් අස්සත් තළ දින සිට ක්‍රියාත්මක වන ශ්‍රී ලංකා බදු පෙළඹවීම් ව්‍යවස්ථා පරිහාදනය යටතේ හෝ වෙම වින් පසුව වෙනස් කිරීම් සහිතව ඉදිරිපස් කරනු ලබන දැනට පවතින කිසිවලට අමතරව ශ්‍රී ලංකා බද්ද අඩු කරන ලද අවස්ථාවල, එවැනි ලාභාංශ පරිහාදනයේ සියයට 15 හ අනුප්‍රාප්තයට සම වැනි පොලිය පරිහාදනයේ සියයට 10 හ අනුප්‍රාප්තයට ශ්‍රී ලංකා බද්ද භෙවනු ලබන බව සැලකිය යුතුය.

වෙම ඡේදයෙහි විධිවිධාන වෙම ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රථම අවුරුදු දහය සඳහා අදාළ විය යුතුය. එම කාලපරිච්ඡේදය තවත් දින හයවැනිදා සිටින සිටින තිබේ නම් ඔහුගේ බලපැවැත්වීමේ කාලය දෙකකට වැඩි විය යුතුය.

24 වන වගන්තිය
වෙනස්කම් නොදැක්වීම

1. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක රටවැසියන් එකිනි යටත්වන හෝ යටත් කළහැකි වන බදු වලට හා තදිය අවශ්‍යතාවයන්ට වඩා වෙනස්වූ හෝ එම වඩා ඉහිලීමට දුර්වලවූ හෝ නිසිද බද්දකට හෝ තදිය අවශ්‍යතාවයකට හෝ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි රටවැසියන් එම අවස්ථාගත තත්ත්වයන්ට යටතේ එහි සුදු ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි යටත් කරනු නොලැබිය යුතුය. 1 වැනි වගන්තියේ විධිවිධාන නොසලකා, වෙම විධිවිධානය එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක හෝ රාජ්‍යයන් දෙකෙහිම වාසිකයන් නොවන කැනැස්තන්ටද අදාළ විය යුතුය.

2. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවස්ථාපිතව අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ ඇති ජීවිත ආයතනයන් වන, එම නවසුදුව කරගෙන යන අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි ව්‍යවස්ථාපිත වන අය කරනු ලබන බදු වලට වඩා අවාසිපහසු බදු එහි අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහිදී අය කරනු නොලැබිය යුතුය. එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක වාසිකයන්ට එම ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේදී බදු භාර්ය සඳහා දෙනු ලබන පොද්ගලික දීමනා, පහත සම අදුනිමිලි කිසිවක්, අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිකයන්ට සිවිල් තත්ත්වය හෝ පවුලේ වගකීම් ජේතුකොටගෙන දීමට එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක් බඳි ඇති ලෙසට වෙම විධිවිධානයෙන් තේරුම් නොගත යුතුය.

3. 9 වැනි වගන්තියේ (1) වැනි ඡේදයේ, 11 වැනි වගන්තියේ (7) වැනි ඡේදයේ හෝ 12 වැනි වගන්තියේ (6) වැනි ඡේදයේ විධිවිධාන, එක් ගිවිසුම්කාර

රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් විවිධ අතෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ පාලනයකට ගෙවනු ලබන පොලිය, පුරප්කාර සහ වෙනත් වියපැයැදවීම්වලට අදාල වන අවස්ථාවලදී පැර, එවැනි ව්‍යවසායක බදු අය කළ හැකි ලාභ නිර්ණය කිරීමේ කාර්යය සඳහා එවැනි ප්‍රථමයෙන් සඳහන් කරනු ලැබූ රාජ්‍යයේ වාසිතයකට ගෙවනු ලැබුවත් වෙන් වුවහොත්දේසිම යටතේ අඩු කළහැකිය. එලෙසම එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් අතෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිතයකට ඇති දායකත්වය, එම ව්‍යවසායයෙහි බදු අය කළ හැකි ප්‍රාග්ධනය නිර්ණය කිරීමේ කාර්යය සඳහා ප්‍රථමයෙන් සඳහන් රාජ්‍යයේ වාසිතයකට ගිවිසුම්කාර ලද පරිදි එ සමාන කොන්දේසි යටතේ අඩු කළ හැකිය.

4. අතෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ වාසිතයකට හෝ වාසිතයක් විසින් ප්‍රාග්ධනය සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ අඩු වශයෙන්, කෙලින්ම හෝ අපේක්ෂිත, අයිතිව සිටින හෝ පාලනය කරනු ලබන එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක ව්‍යවසායක් ප්‍රථමයෙන් සඳහන් කරනු ලැබූ රාජ්‍යයේ වෙනත් සමාන ව්‍යවසායක් යටත්වන හෝ යටත් විය හැකි බදු අය කිරීමට හා සම්බන්ධ කළ යුතු අවශ්‍යතාවයන්ට එවැනි වෙනස්වීම් හෝ ඉතිරිවීම් වඩා දුෂ්කරවූ යම් බදු අය කිරීමකට හෝ ඒ සම්බන්ධ කළ යුතු අවශ්‍යතාවයකට ප්‍රථමයෙන් සඳහන් රාජ්‍යයේදී යටත් කොටසක් ප්‍රදාය.

5. 2 වැනි වගන්තියේ විධිවිධානවලට අනුකූලව සහ අනුකූලව බදු වලට අදාල විය යුතුය.

25 වන වගන්තිය

අනෙකුත් වගන්ති ක්‍රියාවලිය

1. ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් දෙකෙක් එකට හෝ දෙකෙහිම ක්‍රියාවක් නිසා වෙම ගිවිසුමට අනුකූල කොටසක් අනුරික් වන බදුකරණයට අනුරික්ව සේවාවේ යැයි හෝ සේවු විය හැකියැයි යම් කැපැත්තකට පලාත හැරීම්, එහි රාජ්‍යයන්හි දේශීය නීති විශික් සලසා ඇති ප්‍රතිපත්ති කොටසකට වඩා වාසිත වන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයෙහි නිසි බලවාරියා වෙත හෝ ඔහු විලිබ්ද කරණය 24 වැනි වගන්තියෙහි (1) ඡේදය යටතේ වන්නේ නම්, ඔහු අවමැයි යනු වන ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයට සමාන විලිබ්ද කරනු ලැබීමක් කිරීමට ඔහුට හැකිය.

වෙම ගිවිසුමෙහි විධිවිධානවලට අනුකූල කොටසක් අනුරික් බදුකරණයට සේවු ක්‍රියාව ප්‍රථමයෙන් සැකුම්බිවෙන් අනුරුදු කුසේ ඇතුළතදී වෙම සිදුවිය ලැබීමක් කළ යුතුය.

2. විරෝධතාවය ප්‍රවේශයකට පත්වීමට පෙරින් යන්නේ නම් සහ නවීන සමුදායය වියදමක් කර, එදිනෙදා කටයුතු සලසාගෙන වන්නේ නම් නිසි බලධාරියා, ගිවිසුමට අනුකූල කොටස පරිදි බලධාරියා පිළිබඳව වැළැක්වීමේ අදහසින්, අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ නිසිබලධාරියා සමඟ අනෙකුත් වචනවලින් තර්කයට පත්කරණය කර ගැනීමට උත්සාහ නොයුතුය. එදිනෙදා උදාසීන වචනවලින් වේ නම්, ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන්හි දේශීය නිසිව යම් කාලසීමාවක් කොටස වශයෙන් ප්‍රකාශයක් නොයුතුය.

3. ගිවිසුමෙහි අර්ථනිරූපනය කිරීමේදී හෝ ගිවිසුම අදාළ කරවීමේදී ලා සම්පූර්ණයෙන් සැලකිලිමත් වීමට හෝ පැහැදිලිව නම් එවා අනෙකුත් වචනවලින් තර්කයට පත්කරණය කර ගැනීමට ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් දෙපසින් නිසි බලධාරීන් උත්සාහ නොයුතුය. තවද ගිවිසුමෙහි විධිවිධාන සලසා නොමැති අවස්ථාවකදී, ද්විත්ව බලධාරියා දුරින් සිටීම හෝ වෙනත් වගකීමක් සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලීමක් නොකරනු ලැබිය යුතුය.

4. ඉහත සඳහන් ඡේදයන්හි අර්ථය අනුව වචනවලින් තර්කය සඳහා ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන්හි නිසි බලධාරීන් වගකීමක් සම්බන්ධයෙන් කෙටිකලක් සන්දේශනය නොකළ යුතුය.

26 වන වගන්තිය

කොරකුරු ක්‍රමවාරයේ කෙටිකලක්

1. මෙම ගිවිසුමේ හෝ ගිවිසුමක් ආවරණය වන බල සම්බන්ධයෙන් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන්හි දේශීය නිසිබල විධිවිධාන නිසි පරිදි පවත්වාගෙන යාම සඳහා එවැනි යටතේ බලය අය කිරීම, ගිවිසුමට පවතීයම් කොටසක් නැති විෂයයෙන් එම බලය වැළැක්වීම හෝ වෙනස්කිරීම වැළැක්වීම සඳහා අවශ්‍ය වන්නාවූ කොරකුරු ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන්හි නිසි බලධාරීන් ක්‍රමවාරය කර ගත යුතුය. කොරකුරු ක්‍රමවාරයේ කෙටිකලක් 1 වැනි වගන්තියෙන් සිටින තරු කොටසකි. ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් විසින් ලබා ගත් යම් කොරකුරු, එම රාජ්‍යයේ දේශීය නිසි වගන්ති ලබාගත් කොරකුරු වෙන්වීම, එම අනුකූලයන්, රහස්‍ය ලෙස සැලකිය යුතු අතර, එම කොරකුරු මෙම ගිවිසුමට අයත් බලය සම්බන්ධයෙන් කෙටිකලක් කිරීමේ හෝ එකතු කිරීමේ නිරතව සිටින හෝ බලධාරීන් කිරීමේ හෝ ඒ සම්බන්ධයෙන් නඩු පැවරීමේ හෝ අභියාචනා පිටපත් කිරීමේදී සම්බන්ධ වන තැනැත්තන් හෝ බලධාරීන් (ලියාපිි හා පරිපාලන පුද්ගල වර්ගයේ අයුතු) පවත්වා ගත යුතුය. එබඳු තැනැත්තන් හෝ බලධාරීන්

එම කොරකුරු එවැනි තාර්ඛයක් යැපා පමණක් භාවිතා කළ යුතුය. ඔවුන්ට එම කොරකුරු ප්‍රසිද්ධ උසාවි කවුදුවලදීත්, අධිකරණය තීරණ ගැනීමෙහිදීත් අතාවරණය කළ හැකිය.

2. පිහිටි අවස්ථාවක මෙම වගන්තියේ (1) වැනි ඡේදයේ විධිවිධානවලින් පහත යැපෑක් බැඳීමේ ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් මත පනවන ලෙස තේරුම් නොගත යුතුය.

- (අ) එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක හෝ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ තිබී සහ පරිපාලනමය භාවිතයට වෙන් කළ පරිපාලනමය පියවර ක්‍රියාත්මක කිරීමට;
- (ආ) එක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයක හෝ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයේ තිබීමේ යටතේ හෝ සාමාන්‍ය පරිපාලනමය පවිත්වීමකට අනුරූපයේ ලබාගත නොහැකි කොරකුරු සැපයීමට;
- (ඇ) අතාවරණය කිරීමට මහජන ප්‍රතිපත්තියට පටිගැනීමේ කිසියම් වෙනම, ව්‍යාපෘතිය, කාර්යය, ව්‍යාපෘතිය හෝ ව්‍යුහමය රටක් හෝ වෙනම ක්‍රියාවලියක් හෝ කොරකුරු අතාවරණය කිරීමක් ලබා දීමට කොරකුරු සැපයීමට.

27 වන වගන්තිය

රාජ්‍ය තත්ත්ව හා කොන්සල් නිලධාරීන්

පොදු ජාත්‍යන්තර නීති රීති යටතේ හෝ විශේෂ ගිවිසුම්වල විධිවිධාන යටතේ හෝ රාජ්‍ය තත්ත්ව හෝ කොන්සල් නිලධාරීන්ට සීමිත බදු වරප්‍රයාද කෙරෙහි මෙම ගිවිසුමෙහි ඇතුළත් කිසිවක් බල නොපාත්තේය.

28 වන වගන්තිය

බලපැවැත්වීමට පවත් ගැනීම

1. මෙම ගිවිසුම ස්ථිර කළ යුතු අතර, ස්ථිර කිරීමේ නිත්‍යානුකූල ලේඛන හිදී සාක්ෂිකරු ඉස්මතුවී සිටින විට මෙම ගිවිසුම ස්ථිර කළ යුතුය.

2. ස්ථිර කිරීමේ නිගායනල ලේඛන හුවමාරු කිරීමෙන් පසුව මෙම ගිවිසුම බලපැවැත්වීමට පටන් ගත යුතු අතර, එහි විධිවිධාන බලපැවැත්විය යුත්තේ :-

(අ) ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී

- (1) මෙම ගිවිසුම බලපැවැත්වීමට පටන්ගත් පසුව එන ඊළඟ ලිස් වර්ෂයේ අප්‍රියෙල් මස 01 වන දින හෝ එදිනට පසුව උපදවන ආදායම සම්බන්ධයෙන්;
- (11) මෙම ගිවිසුම බලපැවැත්වීමට පටන්ගත් සපුව එන ඊළඟ දෙවෙනි ලිස් වර්ෂයේ අප්‍රියෙල් මස 01 වෙනි දින හෝ එදිනට පසුව කන්සේරු තරන ලද ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන්;

(ආ) ස්විඩනයෙහිදී

- (1) මෙම ගිවිසුම බලපැවැත්වීමට පටන්ගත් පසුව එන ඊළඟ ලිස් වර්ෂයේ ජනවාරි මස 01 වැනි දින හෝ එදිනට පසුව උපදවන ආදායම සම්බන්ධයෙන්;
- (11) මෙම ගිවිසුම බලපැවැත්වීමට පටන්ගත් පසුව එන ඊළඟ දෙවැනි ලිස් වර්ෂයේ ජනවාරි මස 01 වැනි දින හෝ එදිනට පසුව කන්සේරු තරන ලද ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන්;

3. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුවේ ස්විඩනයේ රාජකීය ආණ්ඩුවේ දේවස්ව බදු අය කිරීම වැලැක්වීමට ආදායම වගවූ බදු සම්බන්ධයෙන් බදු කොමෙචා වගකුරීම වැලැක්වීමද සඳහා, 1957 වැනි මස 18 වැනි දින අත්සන් කළ ලද ගිවිසුම, මෙම වගන්තියේ (2) වැනි ඡේදයේ විධිවිධානවලට අනුකූලව, වර්තමාන ගිවිසුම අදාළ වන්නාවූ ආදායම වගවූ බදු සම්බන්ධයෙන් අවසන් විය යුතු සහ බලපැවැත්වීම අවසන් විය යුතුද වන්නේය.

29 වන වගන්තිය

අවසාන කිරීම

මෙම ගිවිසුම දින නියමයක් කොටසකින් කවුරුන් බලපැවැත්විය යුතු නමුත් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයන් දෙදෙනන් ඕනෑම එකකට, මෙම ගිවිසුම් බලපැවැත්වීමට පටන්ගත් දින සිට අවුරුදු පහකට පසුව එන ඕනෑම ලිස් වර්ෂයක ප්‍රති මස 30

වෙති දින හෝ ජව පෙර, රාජ්‍ය කන්ත්‍රික නවයුතු වාණියේ අනෙක් ගිවිසුම්කාර රාජ්‍යයට ලිඛිතව දැනුවිදිවෙන් වෙම ගිවිසුම අවසාන කළ හැකිය.

එවැනි අවස්ථාවකදී , වෙම ගිවිසුමෙහි බල පැවැත්වීම අවසන් වන්නේ:

(අ) ශ්‍රී ලංකාවෙහිදී

- (1) එබඳු දැනුවිදිවත් කලාව පසුව එන ඊළඟ ලිස් වර්ෂයේ අප්‍රියෙල් මස 01 වැනි දින හෝ එදිනට පසුව උපදවන ආදායම සම්බන්ධයෙන් ;
- (11) එබඳු දැනුවිදිවත් කලාව පසුව එන ඊළඟ දෙවැනි ලිස් වර්ෂයේ අප්‍රියෙල් මස 01 වැනි දින හෝ එදිනට පසුව ත්‍රස්තයාගේ මරණ ලද ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් ;

(ආ) ජර්මනියෙහිදී

- (1) එබඳු දැනුවිදිවත් කලාව පසුව එන ඊළඟ ලිස් වර්ෂයේ ජනවාරි මස 01 වැනි දින හෝ එදිනට පසුව උපදවන ආදායම් සම්බන්ධයෙන් ;
- (11) එබඳු දැනුවිදිවත් කලාව පසුව එන ඊළඟ දෙවැනි ලිස් වර්ෂයේ ජනවාරි මස 01 වැනි දින හෝ එදිනට පසුව ත්‍රස්තයාගේ මරණ ලද ප්‍රාග්ධනය සම්බන්ධයෙන් ;

එම සාක්ෂි වශයෙන් ඒ සඳහා විධිවිධ පරිදි බලය පවරනු ලැබූ වෙති පහත අත්සන් කරන අය, වෙම ගිවිසුමට අත්සන් කළහ.

එක පමාන ලෙස බල පහිත පාඨයන්ගෙන් යුක්ත විකල, ජවිචන සහ ඉංග්‍රිසි භාෂාවන්ගෙන් දෙපිටපතකින් 1983 ජෛනවාරි 23 වන දිනදී කොළඹ දී අත්සන් කළ ලදී. අර්ථ විරූපනයෙහි ප්‍රතිවිරුද්ධ අවස්ථාවල වෙති ඉංග්‍රිසි පිටපත ඔව්හා පළ යුතුය.

ජවිචන රාජධානියේ ආණ්ඩුව
වෙනුවෙන්.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය
වෙනුවෙන්.

CONVENTION¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN AND THE GOVERNMENT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Kingdom of Sweden and the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1. PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

(a) In Sri Lanka:

(i) The income tax, including the income tax based on the turnover of enterprises licensed by the Greater Colombo Economic Commission;

(ii) The wealth tax

(hereinafter referred to as "Sri Lanka tax").

(b) In Sweden:

(i) The State income tax, including sailors' tax and coupon tax;

(ii) The tax on undistributed profits of companies and the tax on distribution in connection with reduction of share capital or the winding-up of a company;

(iii) The tax on public entertainers;

(iv) The communal income tax; and

(v) The State capital tax

(hereinafter referred to as "Swedish tax").

¹ Came into force on 30 July 1984, the date of the last of the notifications (of 1 December 1983 and 30 July 1984) by which the Contracting Parties informed each other of the fulfillment of the constitutional requirements, in accordance with article 28 (1).

4. This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. In this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) The term “Sri Lanka” means the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, including any area outside the territorial sea of Sri Lanka which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of Sri Lanka concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of Sri Lanka with respect to the sea bed and subsoil and the natural resources may be exercised.

(b) The term “Sweden” means the Kingdom of Sweden and includes any area outside the territorial sea of Sweden within which under the laws of Sweden and in accordance with international law the rights of Sweden with respect to the exploration and exploitation of the natural resources on the sea bed or in its subsoil may be exercised.

(c) The terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Sri Lanka or Sweden as the context requires and, when used in a geographical sense, the territory in which the tax law of the State concerned is in force.

(d) The term “person” includes an individual, a company and any other body of persons.

(e) The term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes.

(f) The terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State.

(g) The term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State.

(h) The term “nationals” means:

- (i) All individuals possessing the nationality of a Contracting State,
- (ii) All legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State.

(i) The term “competent authority” means:

- (i) In the case of Sri Lanka, the Commissioner-General of Inland Revenue,
- (ii) In the case of Sweden, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of this Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the

meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4. FISCAL DOMICILE

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the law of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closest (centre of vital interests);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop;

(f) A mine, oil or gas well, quarry or other place of extraction of natural resources;

(g) An agricultural or farming estate or plantation;

(h) A building site or construction or assembly project which exists for more than six months;

(i) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel, where activities of that nature continue within the country for a period or periods aggregating more than six months within any twelve month period.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State — other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) of this Article applies — shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) of this Article applies.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph. In such a case the provisions of paragraph (4) of this Article shall apply.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs (1) and (3) of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to

(a) That permanent establishment;

(b) Sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or

(c) Other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

The provisions of sub-paragraphs (b) and (c) above shall not apply if the enterprise proves that such sales or activities are not attributable to the permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses),

by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on money lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, of amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on money lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph (2) of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment shall, however, be such that the result will be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic in the other Contracting State may be taxed in both Contracting States according to the law of each Contracting State. Provided that, for the purposes of the calculation of the tax on such profits in the other Contracting State —

(a) Such profits shall be deemed to be an amount not exceeding six per cent of the full amount received by the enterprise on account of the carriage of passengers or freight embarked in that other State;

(b) The tax chargeable in that other State shall be reduced by fifty per cent.

3. The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall likewise apply in respect of profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency of any kind by enterprises engaged in the operation of ships or aircraft in international traffic.

4. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

5. With respect to profits derived by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS) the provision of paragraph (1) of this Article shall apply, but only to such part of the profits as corresponds to the participation held in that consortium by AB Aerotransport (ABA), the Swedish partner of Scandinavian Airlines System (SAS).

Article 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article dividends paid by a company being a resident of Sri Lanka to a company which is a resident of Sweden shall be exempt from Swedish tax to the extent that the dividends would have been exempt under Swedish law if both companies had been Swedish companies.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph (2) of this Article interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

(a) The payer of the interest is the Government of that Contracting State or a local authority thereof, or

(b) The interest is paid to the Government of the other Contracting State or local authority thereof or any agency or instrumentality (including a financial institution) wholly owned by that other Contracting State or local authority thereof.

4. The term "interest" as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.

5. The provisions of paragraphs (1) to (3) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalty the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or tapes for television or broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the

beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph (2) of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment, (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of stocks and shares of a company may be taxed in the Contracting State in which they have been issued.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs (1) to (4) of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

- (i) Is a national of that State; or
- (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 15. PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 14, 16 and 18 profits or remuneration from professional services or from services as an employee derived by an individual who is a resident of a Contracting State may be taxed in the other Contracting State only if such services are rendered in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of services rendered in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period; and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State; and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment which such person has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. Where a resident of Sweden derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the air consortium Scandinavian Airlines System (SAS), such remuneration shall be taxable only in Sweden.

Article 16. DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 18. PENSIONS AND ANNUITIES

1. Any pension (other than a pension to which Article 14 applies) or annuity derived from sources within a Contracting State may be taxed in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. PROFESSORS AND TEACHERS

A professor or teacher who makes a temporary visit to a Contracting State for a period not exceeding two years for the purpose of teaching or conducting research at a university or other establishment for higher education, and who is, or immediately before such a visit was, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State in respect of remuneration for such teaching or research, provided that he is subject to tax on that remuneration in the other Contracting State.

Article 20. STUDENTS

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. In respect of grants, scholarships and remuneration from employment not covered by paragraph (1) of this Article a student or business apprentice described in paragraph (1) of this Article shall, in addition, be entitled during such education or training to the same exemptions, reliefs or reductions in respect of taxes available to residents of the State which he is visiting.

Article 21. OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 22. CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment of an enterprise may be taxed in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph (2) of this Article, ships and aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Shares in a company may be taxed in the Contracting State in which such company is resident. This provision shall not apply to shares owned by companies as long as no tax is imposed in Sri Lanka on such shares.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. The laws in force in either of the Contracting States shall continue to govern the taxation of income and capital in the respective Contracting States except when express provision to the contrary is made in this Convention. When income or capital is subject to tax in both Contracting States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.

2. In the case of Sri Lanka, Swedish tax payable in respect of income derived from Sweden or capital owned in Sweden shall be allowed as a credit against Sri Lanka tax payable in respect of that income or that capital. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Sweden to a company which is a resident of Sri Lanka and which owns not less than 25 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, that credit shall take into account Swedish tax payable by the company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Sri Lanka tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or capital.

3. Subject to the provisions of paragraph (4) of this Article and of paragraph (6) of Article 10, where a resident of Sweden derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Sri Lanka, Sweden shall allow:

(a) As a deduction from the tax on the income of that person, an amount equal to the income tax paid in Sri Lanka;

(b) As a deduction from the tax on the capital of that person, an amount equal to the capital paid in Sri Lanka.

The deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, respectively, as computed before the deduction is given, which is appropriate, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Sri Lanka.

4. Where a resident of Sweden derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in Sri Lanka, Sweden may include this income or capital in the tax base but shall allow as a deduction from the income tax or capital tax, respectively, that part of the income tax or capital tax which is appropriate, as the case may be, to the income derived from or the capital owned in Sri Lanka.

5. For the purposes of paragraph (3) of this Article, where Sri Lanka tax on dividends referred to in paragraph (2) of Article 10 or on interest referred to in Article 11 have been reduced under Sri Lanka tax incentive legislation designed to

promote economic development in Sri Lanka, effective on the date of signature of this Convention or which may be introduced hereinafter in modification of, or in addition to the existing laws, Sri Lanka tax shall be deemed to have been paid at a rate of 15 per cent in the case of such dividends and at a rate of 10 per cent in the case of such interest.

The provisions of this paragraph shall apply for the first ten years for which this Convention is effective. The competent authorities shall consult each other in order to determine whether such period shall be extended.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (7) of Article 11 or paragraph (6) of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting

State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 24 to that of the Contracting State of which he is a national.

The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time-limits in the domestic laws of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph (1) of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27. DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICIALS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the day the Governments of the two Contracting States have notified each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been fulfilled and its provisions shall have effect

(a) In Sri Lanka

- (i) In respect of income derived on or after 1 April in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- (ii) In respect of capital assessed on or after 1 April in the second calendar year next following that in which the Convention enters into force.

(b) In Sweden

- (i) In respect of income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- (ii) In respect of capital assessed on or after 1 January in the second calendar year next following that in which the Convention enters into force.

2. The Convention between the Government of Ceylon and the Royal Government of Sweden for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed on 18 May, 1957,¹ shall terminate and cease to have effect as respects taxes on income to which the present Convention applies in accordance with the provisions of paragraph (1) of this Article.

Article 29. TERMINATION

This Convention shall remain in force indefinitely but either Contracting State may, on or before June 30 in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination.

In such event, the Convention shall cease to have effect

(a) In Sri Lanka

- (i) In respect of income derived on or after 1 April in the calendar year next following that in which such notice is given;
- (ii) In respect of capital assessed on or after 1 April in the second calendar year next following that in which such notice is given.

(b) In Sweden

- (i) In respect of income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which such notice is given;
- (ii) In respect of capital assessed on or after 1 January in the second calendar year next following that in which such notice is given.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 315, p. 85.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Colombo on 23rd of February 1983 in the Swedish, Sinhala and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government
of the Kingdom of Sweden:

J. TRANAEUS

For the Government
of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka:

JOHN A. R. FELIX

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE SUÈDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE DÉMOCRATIQUE DE SRI LANKA TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement du Royaume de Suède et le Gouvernement de la République socialiste démocratique de Sri Lanka, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un Etat contractant ou des deux.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont :

a) A Sri Lanka :

i) L'impôt sur le revenu, y compris l'impôt sur le revenu calculé sur le chiffre d'affaires des entreprises enregistrées auprès de la Commission économique du Grand Colombo;

ii) L'impôt sur la fortune

(ci-après dénommés « l'impôt sri-lankais »).

b) En Suède :

i) L'impôt d'Etat sur le revenu, y compris l'impôt sur les gens de mer et l'impôt sur les dividendes;

ii) L'impôt sur les bénéfices non distribués des sociétés et l'impôt sur les fonds distribués à la suite d'une réduction du capital social ou de la dissolution d'une société;

¹ Entrée en vigueur le 30 juillet 1984, date de la dernière des notifications (des 14 décembre 1983 et 30 juillet 1984) par lesquelles les Parties contractantes se sont informées de l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises, conformément au paragraphe 1 de l'article 28.

- iii) L'impôt sur les professionnels du spectacle;
- iv) L'impôt communal sur le revenu;
- v) L'impôt d'Etat sur la fortune

(ci-après dénommés « l'impôt suédois »).

4. La Convention s'applique également à tous impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications de fond apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

a) Le terme « Sri Lanka » désigne la République socialiste démocratique de Sri Lanka, y compris toute région située en dehors des eaux territoriales sri-lankaises qui, conformément au droit des gens, a été ou peut être désignée, en application de la législation sri-lankaise concernant le plateau continental, comme constituant une région à l'intérieur de laquelle Sri Lanka peut exercer ses droits sur les fonds marins et leurs sous-sols et leurs ressources naturelles.

b) Le terme « Suède » désigne le Royaume de Suède et comprend toute région située en dehors des eaux territoriales suédoises dans les limites de laquelle, conformément à la législation suédoise et au droit des gens, la Suède peut exercer ses droits en matière de prospection et d'exploitation des ressources naturelles des fonds et du sous-sol marins.

c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, selon le contexte, Sri Lanka ou la Suède et, lorsqu'elles sont utilisées au sens géographique, le territoire dans lequel s'applique la législation fiscale de l'Etat concerné.

d) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes.

e) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition.

f) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant.

g) L'expression « trafic international » concernant un résident d'un Etat contractant désigne tout transport de passagers ou de marchandises effectué par un navire ou un aéronef, qu'il soit ou non exploité ou utilisé par ledit résident, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant.

h) Le terme « ressortissant » désigne :

- i) Toute personne possédant la nationalité de l'un des Etats contractants,

ii) Toute personne morale, tout groupement de personnes ou toute association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans l'un des Etats contractants.

i) L'expression « autorité compétente » désigne :

- i) En ce qui concerne Sri Lanka, le Commissioner-General of Inland Revenue,
- ii) En ce qui concerne la Suède, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat contractant régissant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. DOMICILE FISCAL

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Ces mots n'englobent pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat contractant que si elles tirent des revenus de sources situées dans ledit Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne est un résident des deux Etats contractants, la situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses intérêts personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne d'une façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;
- g) Une propriété agricole ou une plantation;
- h) Un chantier de construction ou de montage d'une durée supérieure à six mois;
- i) Des prestations de services, y compris des services de consultants, rendus par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se prolongent sur le territoire du pays plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de 12 mois.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage ou de livraison;
- c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé des activités mentionnées aux alinéas a à e, à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4. Lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article — agit dans un Etat contractant pour une entreprise de l'autre Etat contractant, et dispose dans un Etat contractant d'un pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans le premier Etat, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à l'achat de biens ou de marchandises pour l'entreprise.

5. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, une entreprise d'assurance d'un Etat contractant est considérée, sauf en matière de réassurance, comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat si elle perçoit des primes sur le territoire de cet Etat ou assure des risques qui y sont encourus, par l'intermédiaire

d'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article.

6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce une activité dans cet Etat par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si cette personne agit dans le cadre ordinaire de ses activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, il n'est pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe. Dans ce cas les dispositions du paragraphe 4 du présent article sont applicables.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. En pareil cas, ces bénéfices ne peuvent être imposés dans l'autre Etat que pour autant qu'ils sont imposables :

a) A cet établissement stable;

b) Aux ventes, dans cet autre Etat, de marchandises de même nature que celles qui sont vendues par l'établissement stable, ou de nature analogue; ou

c) A d'autres activités commerciales exercées dans cet autre Etat et de même nature que celles qui sont exercées par l'établissement stable, ou de nature analogue.

Les dispositions des alinéas *b* et *c* ci-dessus ne sont pas applicables si l'entreprise prouve que ces ventes ou ces activités ne sont pas imputables à l'établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, si une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu normalement réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant la même activité ou une activité analogue dans des conditions identiques ou comparables et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets et d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement des frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable en fonction d'une répartition des bénéfices globaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que ses résultats soient conformes aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à l'établissement stable pour la seule raison que ledit établissement a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles s'entendent sans préjudice des dispositions du présent article.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction de l'entreprise est situé.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires à partir de l'autre Etat contractant sont imposables dans les deux Etats conformément à la législation des deux Etats contractants. Mais aux fins de l'établissement de l'impôt sur lesdits bénéfices dans l'autre Etat contractant :

a) Lesdits bénéfices sont réputés s'élever à 6 p. 100 au plus du montant total perçu par l'entreprise au titre du transport de passagers ou de fret embarqué dans l'autre Etat;

b) L'impôt exigible dans l'autre Etat sera réduit de 50 p. 100.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation quelle qu'en soit la nature par des entreprises exploitant, en trafic international, des navires ou des aéronefs.

4. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux bénéfices réalisés par le consortium Scandinavian Airlines System (SAS), mais dans la mesure seulement où les bénéfices ainsi réalisés par la société AB Aerotransport (ABA), partenaire suédois du Scandinavian Airlines System (SAS), sont proportionnels à la part qu'elle détient dans cette organisation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant;

et que, dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises séparées traitant en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une de ces entreprises, mais n'ont pas pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été imputés à l'entreprise du premier Etat si

les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéficiés. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats compétents se consultent.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat contractant; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 du montant brut des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes qui est un résident de l'un des Etats contractants exerce dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice des dividendes est résidente, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de sources situées dans l'autre Etat contractant, cet autre Etat contractant ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes versés par la société, à moins que lesdits dividendes ne soient versés à un résident de cet autre Etat contractant ou que la participation génératrice des dividendes ne se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre Etat contractant, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si ces dividendes ou ces bénéfices non distribués représentent, en totalité ou en partie, des bénéfices ou des revenus tirés de sources situées dans cet autre Etat contractant.

6. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les dividendes versés à une société qui est un résident de la Suède par une société qui est un résident de Sri Lanka sont exonérés de l'impôt suédois dans la mesure où ces dividendes auraient été exonérés de l'impôt en vertu de la législation suédoise si les deux sociétés avaient été des sociétés suédoises.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts produits dans un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat contractant.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat contractant; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les intérêts qui proviennent d'un Etat contractant sont exonérés de l'impôt dans cet Etat si :

a) Le débiteur des intérêts est le gouvernement de cet Etat contractant ou une de ses collectivités locales; ou

b) Les intérêts sont payés au gouvernement de l'autre Etat contractant ou à une de ses collectivités locales ou à tout organisme ou juridiction (y compris une institution financière) dont ledit gouvernement a l'entière propriété.

4. Aux fins du présent article, le terme « intérêts » désigne le revenu des valeurs, obligations ou effets émis par l'Etat, assortis ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances de toute nature, ainsi que tous autres revenus que la législation fiscale de l'Etat contractant où ils ont leur source assimile aux revenus de sommes prêtées.

5. Les dispositions des paragraphes 1 à 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements demeure imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat contractant, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, ou les films et bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, qui est un résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, si le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident de l'un des Etats contractants, a dans l'un des Etats contractants un établissement stable pour les besoins desquels la créance productrice des redevances a été contractée et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont réputées produites dans l'Etat contractant où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances versées, compte tenu de la prestation au titre de laquelle elles sont versées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements demeure imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les revenus ou les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de la cession de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective est situé.

4. Les gains provenant de la cession d'actions ou de parts d'une société sont imposables dans l'Etat où ces actions ou ces parts sont émises.

5. Les gains provenant de l'aliénation de biens autres que ceux visés aux paragraphes 1 à 4 du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. FONCTIONS PUBLIQUES

1. *a)* Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat contractant :

- i) Qui possède la nationalité de cet Etat, ou
- ii) Qui n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre lesdits services.

2. *a)* Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 14, 16 et 18, les revenus ou rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit dans l'exercice d'une profession libérale ou au titre d'un emploi salarié ne sont imposables dans l'autre Etat que si ces services sont rendus dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois;

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, sont imposables dans l'Etat où le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Lorsqu'un résident de la Suède reçoit des rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un aéronef exploité en trafic international par le consortium Scandinavian Airlines System (SAS), ces rémunérations ne sont imposables qu'en Suède.

Article 16. PERSONNEL DE DIRECTION

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES DU SPECTACLE ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions de l'article 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. PENSIONS ET RENTES

1. Les pensions (autres que les pensions visées à l'article 14) et les rentes provenant de sources situées dans un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

2. Le terme « rente » désigne une somme déterminée payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période qui est spécifiée ou peut être établie, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces.

Article 19. ENSEIGNANTS ET PROFESSEURS

Tout professeur ou enseignant qui séjourne temporairement dans l'un des Etats contractants pour y enseigner ou pour s'y livrer à des recherches, pendant deux ans au plus, dans une université ou un autre établissement d'enseignement supérieur et qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui, immédiatement avant son séjour dans le premier Etat contractant, était résident de l'autre Etat, est exonéré d'impôt dans le premier Etat en ce qui concerne la rétribution de son enseignement ou de ses recherches, sous réserve que cette rémunération soit imposable dans l'autre Etat contractant.

Article 20. ETUDIANTS

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

2. En ce qui concerne les bourses et les rémunérations d'un emploi salarié auxquelles ne s'applique pas le paragraphe 1, un étudiant ou un stagiaire au sens du paragraphe 1 aura en outre, pendant la durée de ces études ou de cette formation, le droit de bénéficier des mêmes exonérations, dégrèvements ou réductions d'impôts que les résidents de l'Etat dans lequel il séjourne.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

Article 22. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable d'une entreprise est imposable dans l'Etat contractant dans lequel l'établissement stable est situé.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les navires ou aéronefs exploités en trafic international et les biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Les actions d'une société sont imposables dans l'Etat contractant dont la société est un résident. La présente disposition ne s'applique pas aux actions détenues par des sociétés dans la mesure où aucun impôt n'est perçu sur ces actions à Sri Lanka.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23. ELIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS

1. L'imposition du revenu et de la fortune dans les deux Etats contractants continue d'être régie par les législations respectives de ces deux Etats, à moins que la présente Convention ne dispose expressément du contraire. Lorsque des revenus ou de la fortune sont assujettis à l'impôt dans les deux Etats contractants, la double

imposition est évitée conformément aux dispositions des paragraphes ci-après du présent article.

2. En ce qui concerne Sri Lanka, l'impôt suédois qui est dû en ce qui concerne les revenus ayant leur source en Suède ou la fortune possédée en Suède, vient en déduction de l'impôt sri-lankais frappant ces revenus ou cette fortune. Lorsque ces revenus sont des dividendes distribués par une société qui est un résident de la Suède à une société qui est un résident de Sri Lanka et qui contrôle 25 p. 100 au moins des voix attribuées dans la société payant les dividendes, l'imputation tient compte de l'impôt suédois que la société doit payer sur les bénéfices affectés au paiement des dividendes en question. Toutefois le montant ainsi déduit n'excédera pas la fraction de l'impôt sri-lankais calculé avant la déduction, qui correspond à cet élément des revenus ou de la fortune.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4 du présent article et du paragraphe 6 de l'article 10, lorsqu'un résident de la Suède reçoit des revenus ou possède un capital qui, en vertu des dispositions de la présente Convention, sont imposables à Sri Lanka, la Suède admet :

a) En déduction de l'impôt frappant les revenus de cette personne, un montant égal à l'impôt sur le revenu versé à Sri Lanka;

b) En déduction de l'impôt frappant la fortune de cette personne, un montant égal à l'impôt sur le revenu versé à Sri Lanka.

La déduction effectuée dans les deux cas n'excédera pas la fraction de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune respectivement, calculée avant la déduction qui correspond, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables à Sri Lanka.

4. Lorsqu'un résident de la Suède perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne sont imposables qu'à Sri Lanka, la Suède peut inclure lesdits revenus ou ladite fortune dans l'assiette de l'impôt mais admet en déduction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune respectivement la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune qui correspond, selon le cas, aux revenus ayant leur source à Sri Lanka ou à la fortune possédée à Sri Lanka.

5. Aux fins du paragraphe 3 du présent article, lorsque dans le cadre de la législation d'incitation fiscale visant à promouvoir le développement économique de Sri Lanka, l'impôt srilankais sur les dividendes visé au paragraphe 2 de l'article 10 ou l'impôt sur les intérêts visé à l'article 11 subit un abattement qui est en vigueur à la date de signature de la présente Convention ou qui peut être introduit par la suite comme modification de la législation en vigueur ou comme complément à cette législation, l'impôt srilankais sera considéré comme payé au taux de 15 p. 100 dans le cas de dividendes et de 10 p. 100 dans le cas d'intérêts.

Les dispositions du présent paragraphe s'appliquent au cours des dix premières années pendant lesquelles cette Convention est en vigueur. Les autorités compétentes peuvent procéder à des consultations réciproques pour déterminer si cette période doit être prolongée.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre

Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique également, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les dégrèvements personnels, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfiques imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité.

Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 26. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etat contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention en particulier afin de lutter contre la fraude ou l'évasion fiscale dans le cas des impôts. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou ces autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Il peut être fait état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention entrera en vigueur à la date où les gouvernements des deux Etats contractants se seront communiqués l'un l'autre l'accomplissement

des formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention, et ses dispositions s'appliqueront :

a) A Sri Lanka :

- i) Aux revenus perçus à compter du 1er avril de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur;
- ii) A l'impôt sur la fortune établi à compter du 1er avril de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur.

b) En Suède :

- i) Aux revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur;
- ii) A l'impôt sur la fortune établi à compter de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur.

2. La Convention entre le Gouvernement ceylanais et le Gouvernement royal de Suède tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée le 18 mai 1957¹, sera abrogée et cessera de s'appliquer à l'égard des impôts sur le revenu auxquels s'applique la présente Convention conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article.

Article 29. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur indéfiniment, mais chacun des Etats contractants peut, au plus tard le 30 juin de toute année civile suivant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention, adresser à l'autre Etat contractant, par la voie diplomatique, une notification écrite de dénonciation.

En pareil cas la Convention cessera de s'appliquer :

a) A Sri Lanka

- i) En ce qui concerne les revenus perçus à compter du 1er avril de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ou après cette date;
- ii) En ce qui concerne l'impôt sur la fortune établi à compter du 1er avril de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ou après cette date.

b) En Suède :

- i) En ce qui concerne les revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ou après cette date;
- ii) En ce qui concerne l'impôt sur la fortune établi à compter de la deuxième année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ou après cette date.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 315, p. 85.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

FAIT à Colombo, le 23 février 1983, en deux exemplaires en langues suédoise, cinghalaise et anglaise. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais l'emportera.

Pour le Gouvernement
du Royaume de Suède :

J. TRANAEUS

Pour le Gouvernement
de la République socialiste démocratique de Sri Lanka :

JOHN A. R. FELIX
